

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΪΟΣ
1938

40

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

HELLÉNIS

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliennes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Συνδρομή έτησια	Δρ. 100
Έξάμηνος	» 60
Έξωτερικού έτησια	» 200
» εξάμηνος	» 100

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Άπλου	Δρ. 10
Διπλου	» 15
Αι συνδρομαί άρχονται τήν 1ην Ιανουαρίου και είναι προπληρωτέαι.	

Διεύθυνσις καὶ Γραφεία: Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Προγαμιαῖον πιστοποιητικὸν υγιείας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρας Μαντζουλίνου.—Στήλη Εἰρήνης.—Μάης, ποίημα ὑπὸ Βέτας Α. Πεζοπούλου.—Τὸ μαῦρο σακκάκι, ὑπὸ J. Galsworthyn, μετάφρ. Ἀμαρ. Ν. Δραγούμη.—Ἡ εἰκοστὴ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ε. Σ. Ε.—Κάτι σπαράζει μέσα μου, ποίημα Λιλῆς Ἰακωβίδου.—Τὸ τελευταῖο σύννεφο, ποίημα Ἀλ. Πούσκιν—Μουσικὴ Κίνησις, ὑπὸ Μ. Τ.—Ἀννα Τριανταφυλλίδου.—Θεατρικὴ Κριτικὴ, ὑπὸ Κατ. Κακούρη.—Ἡ λέσχη τοῦ Ἑργαζομένου Κοριστιοῦ.—Ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον.—Στροφές ὑπὸ Χρυσ. Ζιτσαία.—Υγιεία Τροφῶν.—Εἰδήσεις.—Γυναικεία Ἀστυνομία.—Στήλη γιὰ τὶς μητέρες.—Μαγειρικὴ.—ῶφ. Γνώσεις.—Μόδες.

SOMMAIRE:

Certificat prénuptial de santé, par A. Manztoulinou.—Colonne de la Paix.—Poèmes par V. Pesopoulou, Lili Jacovidès, Al. Pouskin et Chrys. Zitsaiou.—Le veston noir, nouvelle par J. Galsworthy, trad. Am. Dragoumi.—Mouvement musical, par M. T. M.—Critique théâtrale par Cath. Cacouri.—Le Club de l'ouvrière.—A travers le monde.—Nouvelles.—Police féminine.—Pour les jeunes mères.—La cuisine.—Conseils pratiques.—Modes.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξαφύλλου εἰκόνα παριστάνει Λαμπριάτικο πρωτὶ στὰ Μέγαρα καὶ μᾶς ἐδόθη εὐγενῶς ἀπὸ τὸν Τουρισμό.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

Πρόεδρος: Σμαράγδα Θ. Δημαρᾶ.
Ἀντιπρόεδροι: Βέρθα Σ. Λέκα, Μαρία Ἐμμ. Τσουδεροῦ.
Γεν. Γραμματεὺς: Εὐαγγελινὴ Κ. Βάρδα.
Ταμίας: Ρίτσα Γ. Κορομηλᾶ.
Σύμβουλοι: Ἑλένη Ι. Σιφναίου, Ἑλένη Ο. Ρουσοπούλου,
Ἑλλη Μ. Μυλωνᾶ, Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη. Ἀλεξάνδρα
Μαντζουλίνου, Ζωὴ Δημητρακοπούλου.
Εἰδικὴ Γραμματεὺς: Φρόσω Δ, Πρωτεκδίκου.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως: ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΚΡΕΚΑ

Ἡ μόδιό μου...
ἔχῃ ἰνδύσῃ νέα ὑπέμα τοῦ
Coty, ἡμέρας ναι νυκτός, καὶ
ἡ νέα τοῦ σοῦδα, σοῦ εἶναι ἔ
να ὄνειρο, χρυσῶς ἡ νεῖδα
τοῦ ἀρσενίου μου, ἡ νεῖδα
ἄρωμα τοῦ αἰμαλίου μου,
ἡ γονιλία μου.
L'innocence la nait
suprême

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΡΕΜΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΣΕΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΠ. ΔΙ. ΚΑΛΩΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ Α. Παπακώστα
ΗΜΕΡΟΜ. 10-9-81
ΑΡΙΘ. 30254

COTY

Ξανθεία ἢ μελαχροινή

...ὅ,τι καὶ ἂν εἴσθε, πρέπει νὰ εὑρετὲ τὸ κατάλληλο μέσο γιὰ τὴν σωστὴ περιποίησιν τῶν μαλλίων σας. Γι' αὐτὸ πρέπει ἡ ξανθεὶς νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ Σαμπουὰν καὶ ἡ μελαχροινὴ τὸ Σαμποζάν, τὸ μόνο Σαμπουὰν ποῦ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ ἀπόλυτα. Κάθε φάκελλος τοῦ Σαμπουὰν Τέτ-Νουάρ περιέχει καὶ τὸ ἀνάλογο "Σεβεκλά", τὸ ὁποῖον - μετὰ τὸ λού-

σιμο - ἀποστειρώνει, κρατεῖ τὶς σκᾶλες καὶ προσδίδει στὰ μαλλιά μίαν ἐξαιρετὴ φυσικὴ γυαλάδα.

• Ὑπάρχει καὶ ὑγρὸ Σαμπουὰν συνδυασμένο μετὰ τὸ "Σεβεκλά" γιὰ ξανθὰ

καὶ γιὰ σκούρα μαλλιά. Ὑγιεινὴ καὶ οἰκονομικὴ περιποίησις τῶν μαλλίων. • Φιάλη Δρχ. 80 καὶ 50.

Ζητῆτε ἀπὸ τοὺς κουρείς νὰ λούσουν τὰ μαλλιά σας μετὰ τὸ "ΟΝΑΛΚΑΛΙ", τοῦ Τέτ-Νουάρ. Ταχύτης, ὑγεία καὶ ὡμορφιά.

ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΤÊTE-NOIRE
avec cheveclat

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΟΙΚΟΣ Π. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ, ΕΡΜΟΥ - ΝΙΚΗΣ 10 - ΤΗΛ. 25-739

ΔΡΧ. 12.50

ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ **OREODONT** ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Πρὶν γεννηθῇ τὸ παιδί

Τὸ νέο βιβλιάριον CLAXO πραγματευόμενον περὶ τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐγκυμοσύνης παρέχεται δωρεὰν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων.

ΣΤΑΜ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ Α. Ε.
..... ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 22 - ΑΘΗΝΑΙ

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἐναντι λήψεως γραμματοσήμου τριῶν Δραχμῶν.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΕΜΠΡΙΜΕ 1938

"Ὅπως κάθε χρόνο καὶ ἐφέτος εἶναι ἄφθαστος εἰς πλοῦτον σχεδίων ἡ Συλλογὴ μας τῶν Ἐμπριμέ.

Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ & Σ^{ΙΑ} Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἑρμοῦ 21 — Τηλεφ. 23861

Εὐαγγελιστρίας 7—Τηλέφ. 21400

ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ **OREODONT** ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Κρετὸν Τουαλντεζουΐ Τσίντς εἰς διάφορα σχέδια ὡς καὶ τούλια Βουὰλ πλατεῖα καὶ δαντέλλαι εἰς τὸν

"ΡΥΘΜΟΝ,"

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΟΥΛΗΣ 22

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

**ΟΧΙ ΨΗΜΑΤΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΝΑ ΕΠΙΦΕΡΟΥΝ
ΑΛΛΟΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ
ΤΟ ΣΜΑΛΤΟ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ**

Οδοντόκρεμες, έμπεριέχουσιν ψήγματα ή άλλα παρόμοια σκληρά συστατικά είναι καταστρεπτικά για τα σμάλτα των οδόντων. Η ΚΟΛΥΝΟΣ δέν περιέχει γρανίτην, είναι δέ εύχρηστη κατά την διάρκειαν του καθαρισμού. Πιστοποιήσατε μόνοι σας τ' άνωτέρω. Επιδέσατε μίαν μικράν ποσότητα ΚΟΛΥΝΟΣ επί ενός καθαρού ύφασματος και γυαλίσατε ένα δξειδωμένον μέταλλον. Θα παρατηρήσατε ότι η ΚΟΛΥΝΟΣ καθαρίζει και γυαλίζει την επιφάνειά του χωρίς ν' αλλοιώνη, ακριβώς όπως καθαρίζει και γυαλίζει τούς οδόντας, χωρίς νά προκαλή την παραινικρότεραν καταστροφήν εις τὸ σμάλτο των.

ΚΟΛΥΝΟΣ
Η ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ Α.Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΛΑΜΠΡΥΝΑΤΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΜΕ "ΚΟΛΥΝΟΣ",

SCHERK

Διαβάστε τὸ βιβλιαράκι τοῦ εἶναι σὲν ριάνη τῆς Ροσιὸν ὠροσώων Σέρκ. Νὰ ἴδῃτε ὅτι: Μόνον ἡ κατὰ καθαρισμένη ἐπιδερμίδα ὑπάρχει δροσερό, ρεῖα καὶ ἀέρνει τὴν ἐγκνυστικὴ χάρη μιᾶς ὀριστῆς ὠμορφιάς. Καὶ ἡ Ροσιὸν ὠροσώων Scherk καθαρίζει τὴν ἐπιδερμίδα ἀσώρητα, τὴν ζανανειώνει καὶ τὴν διατηρεῖ σὸ χρῶμα τῆς ὑγείας. Φιαλίδια τσάντας Δραχ. 35.- Μεγαλύτερα τῶν Δρ. 55.-, 90.- καὶ 175.-.

Δείγμα ἀποστέλλεται ἐναντι 5δράχ. γραμματοσήμου. Γεν. Ἀντ.: Οἶκος Π. Γ. Μαγκριώτη, Νίκης 10, Ἀθῆναι.

Le beau visage

Scherk Face Lotion

Although pore cleanser, improves skin, Retains the skin texture. Attached booklet contains important directions.

Λοσιὸν προσώπου Scherk

Ζητεῖτε μιαν πούδρα ιδεώδη; Θὰ τὴν βρῆτε στὴν πούδρα Mystikum τοῦ Scherk.

Ἐνν σοφὸ βιβλιαράκι

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ 1938

ΑΡΙΘ. 5

ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΟΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΥΓΕΙΑΣ

Κατὰ τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ε.Σ.Ε. ἀνεγνώσθη μία ἐπιστολή, ληφθεῖσα ἐκ μέρους τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Πατρῶν, μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὰ ἐξῆς δύο θέματα: 1) Ἐπέκτασις τῶν Παιδικῶν Σταθμῶν μέχρι τοῦ 12ου ἔτους, καὶ 2) ἡ ἔκδοσις προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ ὑγείας τῶν μελλονύμφων. Ἐπὶ τοῦ 6' αὐτοῦ θέματος νομίζω, ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἀναφέρω ὀλίγα περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι σχετικῆς κινήσεως κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου ἀστικοῦ κώδικος.

Ἡ σύγχρονη κοινωνικὴ ἀντίληψις τείνει εἰς τὸ νὰ περιορίσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, γιὰ νὰ παραχωρήσῃ στὸ ἄτομο περισσότερη ἐλευθερίαν νὰ ρυθμίξῃ τὴν οἰκογενειακὴν του κατάστασιν, καὶ ἔτσι βλέπουμε, ὅτι οἱ νέοι συντάκται τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καταργοῦν πολλὰ κωλύματα γάμου, τὰ ὅποια ἔχουν παύσει νὰ εἶναι κοινωνικῶς σκόπιμα καὶ νὰ ἔχουν ἀπὸ τῆς σύγχρονης λαϊκῆς συνείδησι. Τέτοια κωλύματα, γιὰ ν' ἀναφέρω τὰ κυριώτερα, εἶναι π. χ. ὁ τρίτος γάμος. Ἡ ὑπαρξίς του κατὰ τὴν τῶρα ἰσχύουσαν νομοθεσίαν ἀπαγορεύει, ὡς γνωστόν, τὴν σύναψιν τετάρτου γάμου, καίτοι αὐτὸ δὲν στηρίζεται σὲ ἐκκλησιαστικούς κανόνας, καὶ ἔτσι εἰς πρόσωπα μὴ ἔχοντα ἄλλον λόγον, πλὴν τοῦ τρίτου γάμου, ἀπέχει ἡ κοινωνία νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ ἔννομον κατάστασιν, καὶ τοὺς υποχρεώ-

νει σὲ συμβίωσιν, ποὺ ἡ ἴδια καταδικάζει ὡς ἀθέμιτη.

Ἐπίσης ἡ ἑτεροθρησκεία παύει κατὰ σχέδιον τοῦ νέου ἀστικοῦ κώδικος ν' ἀποτελῇ κώλυμα, ἀφοῦ ἡ θρησκεία ἀναγνωρίζεται σ' ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη ὡς δικαίωμα ἀτομικόν, ὡς προσωπικὴ πεποίθησις. Ἐπίσης οἱ βαθμοὶ τῆς συγγενείας, οἱ ὅποιοι μέχρι τοῦ 7ου βαθμοῦ (γάμος μετὰ τὴν κόρη τοῦ 6' ἐξαδέλφου), ἀπετέλουν κώλυμα γάμου, περιορίσθηκαν μέχρι τοῦ 4ου βαθμοῦ. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ συγχρόνου νομοθέτου: Νὰ δώσῃ περισσότερη ἐλευθερίαν στὸ ἄτομο, προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ σύντροφον, προκειμένου νὰ δημιουργήσῃ οἰκογένειαν. Ἐρχεται ὁμοῦς πάλιν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ νομοθέτης, ὡς ἀγρυπνός φρουρὸς τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους, καὶ θέτει φραγμοὺς στὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ καλῆτερα τὸν σκοπὸν τοῦ γάμου καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν οἰκογένειαν.

Γι' αὐτὸ ἡ μέριμνα τοῦ κράτους γιὰ τὴν προγαμιαίαν ἱατρικὴν ἐξέτασιν θὰ πρέπει σήμερον νὰ παρουσιάζεται ὡς ζήτημα στοιχειώδους συγχρονισμοῦ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης. Σὲ κάθε πολιτεία, ποὺ ἀποβλέπει στὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ἐξυγίανση τῶν μελῶν της, ἐπιβάλλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ προσπάθεια ἀναπαραγωγῆς ἀνθρώπων γερῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ περιορισμὸς στὶς γεννήσεις

άνθρώπων ἀχρήστων καὶ ἐπιβλαβῶν στὸ κοινωνικὸ σύνολον.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν λεγομένων κοινωνικῶν νοσημάτων, ἰδίως μεταπολεμικῶς, ἤγαγε πολλὰς νομοθεσίας εἰς τὴν ἐπιβολὴν πιστοποιητικοῦ ὑγείας, ὡς ὅρον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, εἰς τὴν δημιουργίαν δὲ ὡς κωλύματος γάμου τὴν ὑπαρξίν ὠρισμένων νοσημάτων (σύφιλις, λέπρα, φυματίωσις, ἐπιληψία, φρενοβλάβεια κλπ.). Σχετικούς νόμους ἔχουν ἤδη ψηφίσει ἡ Δανία, ὁ Καναδάς, τὸ Μεξικόν, αἱ Σκανδιναυικαὶ χῶραι, ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Ρωσσία.

Τὸ ζήτημα ἀπασχόλησε τοὺς συντάκτας τοῦ νέου ἀστικοῦ κώδικος. Δυστυχῶς ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ διὰ ψήφων ἑνδεκα κατὰ τεσσάρων, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν, ὅπως ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ὑγείας θεωρηθῇ ὡς κώλυμα γάμου, στηριχθεῖσα κυρίως ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιχειρημάτων: ὅτι ἕνας τέτοιος περιορισμὸς ἀπάδει πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ὅτι ἡ ἔκδοσις πιστοποιητικῶν ὑγείας θὰ καταντοῦσε μοιραίως ἕνας μηχανικὸς τύπος, χωρὶς νὰ ἐξυπηρετεῖται οὐσιαστικῶς ὁ σκοπός, κυρίως δὲ εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν μπορεῖ νὰ διαπιστώσῃ ἀναμφισβήτητα τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ τῆς συφιλίδος. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ λόγου δὲν περιελήφθη τοιαύτη διάταξις στὸ σχέδιον ἀστικοῦ κώδικος ἐν Τσεχοσλοβακία, ὅταν κατὰ τὸ 1923 ἐγένετο ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἐκεῖ ἰσχύοντος ἀστριακοῦ ἀστικοῦ κώδικος, καὶ σχετικαὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ προτάσεις καὶ συζητήσεις.

Τὸ ζήτημα τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ ὑγείας πρέπει νὰ μελετηθῇ πιὸ σοβαρὰ καὶ πρὸ παντὸς νὰ ζητήσῃ ὁ νομοθέτης τὴν γνώμην καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ νὰ παραιτηθῇ τῆς μονομεροῦς ἀμιγροῦς νομικῆς του δράσεως, προκειμένου περὶ ζητήματος ὑπαγομένου περισσότερον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλων ἐπιστημονικῶν κύ-

κλων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπὶ τοῦ κώδικος ἐπιτροπῆς δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἔλυσεν ὀριστικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα ζήτημα τῆς σημασίας.

Πρέπει ὅμως ἡ ἀντίληψις τῆς προγαμιαίας ἱατρικῆς ἐξετάσεως νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ ριζωθῇ στὴ συνείδησι τοῦ λαοῦ καὶ νὰ θεωρηθῇ καθήκον ἱερὸν καθ' ἑαυτοῦ τοῦ πολίτου, καὶ ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας· ἄλλως ἡ μόνη νομικὴ ἐπιβολὴ θὰ ἦτο ἴσως ἕνα βαρὺ πιεστικὸ μέτρο, ποῦ θὰ θελήσουν ὅλοι, ὅσοι δὲν ἔχουν ἐπίγνωσι τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος, νὰ καταστρατηγήσουν, ἐὰν εἶναι δυνατόν, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕνα γάμον ἀνήθικο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΤΖΟΥΛΙΝΟΥ

Στήλη Εἰρήνης

Ὅπως κάθε χρόνο, μᾶς ἔστειλαν καὶ φέτος, γιὰ τὴν 18ην Μαΐου, τὴν Ἡμέραν τῆς καλῆς θελήσεως, τὸν χαιρετισμὸν τοὺς τὰ παιδιὰ τῆς Οὐαλλίας. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα τοῦ Ε. Σ. Ε., ἀφοῦ μεταφράσει τὸν χαιρετισμὸν αὐτόν, τὸν διανέμει εἰς ὅλα τὰ κρατικὰ καὶ ἰδιωτικὰ σχολεῖα, καθὼς καὶ εἰς τὰ περισσότερα κοινωφελῆ ἰδρύματα. Τὰς ἀπαντήσεις τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀναλαμβάνει τὸ Τμήμα νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν τῶν Παιδιῶν τῆς Οὐαλλίας, ἡ ὁποία τὰ δημοσιεύει. Ἴδου τὸ κείμενον τοῦ φετινοῦ χαιρετισμοῦ:

«Μήνυμα ἀπὸ τὴν Οὐαλλία! Ἀγόρια καὶ κορίτσια τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, δεχθῆτε τὸ μήνυμα, ποῦ σᾶς στέλλουν τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῆς Οὐαλλίας.

» Μὲ χαρὰ μᾶς γεμίζει ἡ σκέψις, ὅτι κάθε χρόνο, τῇ σημερινῇ ἡμέρᾳ, ἐπάνω ἀπ' τὴς διαμάχας, μποροῦμε νὰ ἀλληλοχαιρετούμεθα ὡσὰν

μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μεγάλης οἰκογενείας, τῆς οἰκογενείας τῶν λαῶν τῆς αὔριου.

» Ὁ κόσμος εἶναι γεμάτος πόνο, σκληρότητες καὶ ἀγῶνες. Γύρω μας ἀκοῦμε νὰ λένε πὼς ὁ πολιτισμὸς κινδυνεύει νὰ χαθῇ. Μὰ ἐμεῖς τὸ διαλαλοῦμε σ' ὅλους δυνατὰ. Ὁ πολιτισμὸς δὲν πρέπει νὰ χαθῇ καὶ δὲν θὰ χαθῇ.

» Περισσότερο ἀπὸ ποτέ, ὁ κόσμος χρειάζεται αὐτὸ ποῦ μόνο ἐμεῖς μποροῦμε νὰ τοῦ δώσωμε: τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην τῆς νεολαίας.

» Σήμερα, ἡμέρα τῆς καλῆς θελήσεως, ἂς ξαναδώσωμε τὴν ὑπόσχεσι, πὼς θὰ ἀφιερωθῶμε στὴν ἐξυπηρέτησι τῶν πλησίον μας, σὲ κύκλους ὁλοένα πλατυτέρους, στὴν ἐξυπηρέτησι τῆς οἰκογενείας μας, τῶν γειτόνων μας, τῆς Πατρίδος μας, γιὰ νὰ μπορέσῃ ἔτσι ἡ Πατρίδα μας νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ αὐτὴ καλῆτερα τὸν Κόσμον, στὸν ὁποῖο ὅλοι ἀνήκομε.

» Γιατὶ ἔτσι μόνο θὰ μπορέσωμε ἐμεῖς, τ' ἑκατομμύρια τῶν παιδιῶν τῆς σήμερον, νὰ γίνωμε, σὰν μεγαλώσωμε, φίλοι ὅλων καὶ κανενὸς ἐχθροῦ.

✱

Ἡ ἰδέα τῆς συλλογῆς ὑπογραφῶν ἐναντίον τοῦ πολέμου κάμνει μεγάλας προόδους στὴν Νότιον Ἀμερική. Τελευταίως μετέθετ' ἐκεῖ δι' ἀεροπλάνου μιὰ ἀποστολὴ ἀπὸ τίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, ἀπαρτιζομένη ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναῖκες, γιὰ νὰ παρακινήσῃ τίς κυβερνήσεις νὰ ἐπικυρώσουν τὸ ταχύτερον τὸ σύμφωνο τῆς «Καλῆς Γειτονίας», ποῦ ὑπεγράφη ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς στὸ Βουένος Ἀίρες, τὸ 1936. Ὁ ἔμμιλος τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἔγινε παντοῦ δεκτὸς μ' ἐνθουσιασμό. Καὶ ὁ τύπος ἐπεκρότησε θερμὰ τὴν ἐνέργειάν των, λέγοντας: «Οἱ γυναῖκες μᾶς ὑπενθυμίζουσιν, ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι ὁ πραγματικὸς παράγων γιὰ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν».

Ἀνοιξιάτικα τραγούδια

Μάης

Μὲ τὸν Ἀπρίλη τὸν ξανθὸ
Μὲ τὸν τριανταφυλλένιο Μάη
Θυμάμαι ἕνα ὄνειρο παλὸ
Ποῦ σβύστηκε μακρὰ, καὶ πάει...

✱

Σὲ κήπο ἀνθέσιο, μαγικὸ
Ἔστησε ὁ ἔρωτας γιορτάσι.
Κι' οἱ καλεσμένοι—ἐσὺ κι' ἐγώ,
κι' ἡ ὁλάνθιστη, τριγύρω πλάσι—

✱

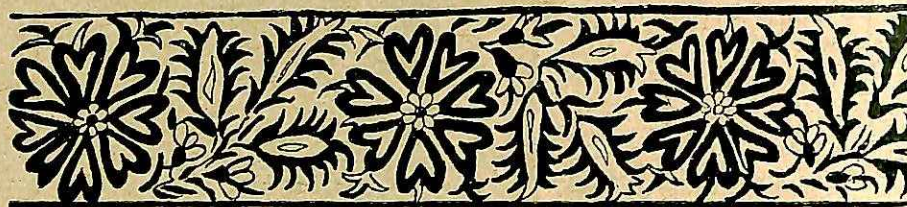
Κερνοῦσε ὁ ἔρωτας κρασί
Κι' ἔπινα ἀχόρταγα, μεθοῦσα.
Ἦταν ἡ κούπα μου χρυσή
Κι' ἦσαν ἐσὺ, ξανθομαλλοῦσα.

✱

Λουλούδια, ἔρωτας, καὶ φῶς.
Ὁνειρο ποῦ σβύσει, καὶ πάει...
Κι' ἀναθυμιάμαι μοναχὸς
κάποιον Ἀπρίλη, κάποιο Μάη...

ΒΕΤΑ ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Χαρὰ σὲ κείνον ποῦ ἀγαπᾷ μόνον ὅ,τι ἐπιτρέπεται καὶ μισεῖ ὅ,τι πρέπει.

John Galsworthy

Το Μαύρο Σακκάκι

Ο γέρος στρατηγός, απόγονος μιάς παλιάς οικογενείας Ρώσων ευγενών, που διοικούσε, τόν καιρό του πολέμου μιά ρωσική μεραρχία, ήταν τώρα ένας φτωχός πρόσφυγας, καθισμένος απάνω σε μιά μισοτσακισμένη καρέκλα, μπροστά σε μιά αδύναμη φωτιά, στη σοφίτα ενός σπιτιού, μιάς παλιάς συνοικίας της Πράγας. Η άχαμη κορμοστασιά του, με τους ψηλούς ώμους, έγερνε προς τα μπρός και κρατούσε τα μελανιασμένα γέρικα χέρια του πάνω από την θράκα της φωτιάς. Ήταν έβδομήντα χρονών και το αίμά του κυκλοφορούσε άργα μέσα στις φλέβες του. Είχε θρέξει εκείνο το θράδυ, όταν γύρισε σπίτι του, έπειτα από την τακτική κυριακάτικη επίσκεψή του στους Ρώσους φίλους του, και είχε απλώσει το σακκάκι του, μπρός στη σόμπα, απάνω στη ράχη της δευτέρας κουτσής καρέκλας, που είχε μέσα στην κάμαρά του. Ο στρατηγός είχε τη συνήθεια ν' ανάβη φωτιά τις Κυριακές θράδυ, άμα βέβαια, του το επέτρεπαν τα μέσα του. Η τελετή αυτή της φωτιάς τόν ξεγελούσε, λές τάχατες και τόν ζέσταινε, και ήταν ακόμα σά μιά συνέχεια της θεγγέρας, που περνούσε κάθε εβδομάδα, μαζί με τους φίλους του, ντυμένος τη μαύρη φορεσιά ενός πραγματικού κυρίου, ανάμεσα σε μιάν αντίξια συντροφιά άλλων κυρίων. Κι' έτσι συνήθιζε να κάθεται μπρός στη φωτιά με την επίσημη, μοναδική του φορεσιά, που, αν και παλιά, βέβαια, και τριμμένη κοντά στις ραφές, έμενε πάντα, γι' αυτόν καινούρια, κάπνιζε το πούρο, που είχε φέρει από κεί μαζί του, και αναπολούσε τα περασμένα. Σ' αυτές τις στιγμές, το παρόν, ήταν γι' αυτόν ανύπαρκτο, δεν είχε καμμία θέση μέσα στις σκέψεις του.

Κάθε μέρα έπρεπε να πηγαίνει μπρός από ένα κάρρο σκουπιδιών και να χτυπάει ένα κουδούνι γιά να ειδοποιη τους κατοίκους των σπιτιών γιά το πέρασμα του κάρρου. Και έπειδι

ή άσχολία αυτή δεν του άπόφερεν άρκετά χρήματα, έπλενε κάθε άπόγεμα αυτοκίνητα, σ' ένα γειτονικό γκαράζ, κι' έτσι έβγαζε το νοίκι της σοφίτας του και τα δυο γεύματά του, μεσημέρι και θράδυ. Στη δουλειά αυτή φορούσε μιά βρώμικη φόρμα, που κάποτε θάπρεπε να ήταν μπλου και τα γεύματά του τάπερνε σ' ένα λαϊκό καφενείο εκεί κοντά. Τις Κυριακές σηκωνόταν το θράδυ στις έξη από το κρεβάτι, πλενόταν, ξυριζόταν σιγά σιγά, μ' έντελως ιδιαίτερη επιμέλεια, φορούσε το μαύρο του παλιό σακκάκι και το μαύρο παντελόνι του, που είχε διπλώσει με τόση φροντίδα από πρίν, γιά να φαίνεται σά φρεσκοσιδερωμένο, κι' έπερνε το δρόμο πεζός, περίπου τρία χιλιόμετρα μακριά, γιά να φθάση στο σπίτι των φίλων του. Εκεί τόν περίμενε ένα καλό δείπνο, κι' ανάμεσα από δυο γουλιές κρασιού ή θότκας, μιλούσε γιά την παλιά Ρωσία.

Τώρα και πέντε χρόνια αυτή ήταν ή ζωή του, εβδομάδα με εβδομάδα, και θά πήγαινε έτσι, έως το εύλογο τέλος του. Οί φίλοι του ήξεραν καλά με τί τρόπο τάβγαζε πέρα στη ζωή του, αλλά μιά που αυτός ο ίδιος δεν έθιγε ποτέ αυτό το ζήτημα, το θεωρούσαν άπρέπεια να κάνουν καν λόγον γι' αυτό. Και σάν να είχαν κάνει όλοι μιά σιωπηρή συμφωνία άναμεταξύ τους, δε μιλούσε κανένας γιά τη δυστυχία του τις κυριακάτικες αυτές θραδές. Η παλιά Ρωσία, ή πολιτική, οί πρόδοι του ανθρώπινου πνεύματος, αυτά άποτελούσαν τα κύρια θέματα της συνομιλίας τους. Αυτά κι' άλλα πολλά ακόμα που ταίριαζαν με την έορτάσιμη μαύρη φορεσιά, που φορούσαν όλοι εκείνο το θράδυ. Συχνά-πυκνά ένα έλεύθερο γέλιο σκόρπιζε τη βαρυθυμία που πλάκωνε τη ζωή τους. Οί φίλοι του και οί ξένοι τους φύλαγαν κλειδωμένη μέσα τους την πίκρα της ντροπιασμένης και περιφρονημένης ζωής των διωγμένων, γι' αυτό και άπόφευγαν

με κάθε τρόπο, με λόγια ή με χειρονομίες, και με την έξωτερική τους περιβολή ακόμα να προδίδουν πώς ήταν τα θύματα μιάς άπονης και κακιάς μοίρας. Μιλούσαν γιά την άναθώση και την παλινόρθωση της τσαρικής αυτοκρατορίας, γιά την άποκατάστασή τους, γιά ένα καλύτερο μέλλον, όμως ποτέ γιά την τωρινή τους καθημερινή φτώχεια και άθλιότητα. Πιο συχνά, ούτε καν γι' αυτά τα μελλοντικά πράγματα δε μιλούσαν, παρά γινόταν μιά έλαφριά κουβεντούλα, όπου κανένας δεν παράβγαине το γέρο στρατηγό. Το άπλο πρόσωπό του, που έπερνε κείνη τη στιγμή μιάν εύθυμη έκφραση, ήταν σκαμμένο από άμέτρητα αυλάκια, σάν τις ζάρες που γίνονται μέσα στο παλιό κιτρινωμένο πετσί, που από την κακομεταχείρηση και την άφροντισιά σχηματίζει τόπους-τόπους κάτι μεγάλους καφετιούς λεκέδες. Έτσι ζαρωμένα ήταν και τα βλέφαρα των μελανιασμένων ματιών του, ένα γκρίζο μυστάκι κρεμόταν πάνω από τα χλωμά του χείλια και τα ψαρκά του τα μαλλιά κατεβαίνανε χαμηλά πάνω στο μέτωπό του. Με τους ώμους σηκωμένους προς τα πάνω και με το κεφάλι γερμένο σε μιάν εύγενικά κλίση, προς το πλάι, παρακολουθούσε προσεκτικά τη συζήτηση, άπαράλλαχτα, σάν τώρα, που καθισμένος μπρός στην άθλια φωτιά του άφουγκραζόταν το τρίξιμο και το τσιτσίρισμα της αδύνατης φλόγας.

Άμα γύριζε σπίτι του, έπειτα από αυτές τις θραδές, που περνούσε με τους φίλους του, άφρινε τη σκέψη του να πλανιέται στα περασμένα, σάν που πηγαινόρχεται κανείς μέσα σ' ένα γνώριμό του περιβάλλοι, ανάμεσα από γνωστά δικά του δέντρα και λουλούδια. Με το ζωντανό έντοικτο της θύμισης αναλογιζόταν ζωηρά όλα τα χαρούμενα περιστατικά της ζωής του, που σάν ζωή στρατιώτη πέρασε το περισσότερο, άδεια, με μόνο ποδ και ποδ κάτι ξαφνικές άστραφτερές αναλαμπές όρμης και δράσης. Ο Τσάρος έμενε πάντα γι' αυτόν το κέντρο της ζωής του, γιάτι έπειτα από μιάν ηλικία κι' ύστερα, χάνει ο άνθρωπος την ικανότητα της προσαρμογής του σε νέες ιδέες και συνθήκες, όσο κι' αν έχουν αλλάξει τα πράγματα και μετατοπισθ ή διάφορες αξίες, σ' αυτό το άναμεταξύ.

Άς χτυπούσε ο στρατηγός το κουδούνι μπρός από το κάρρο των σκουπιδιών, κι' άς έπλενε τα λεωφορεία σάν εργάτης μεροκαματιάρης—όλοι αυτοί οί καθημερινοί μόχθοι δεν ήταν γι' αυτόν παρά ένα κακό όνειρο. Μόνο άμα φορούσε το μαύρο του το σακκάκι ήταν ευπνός και ζωντανός, και ζούσε την άληθινή του

τη ζωή κάθε Κυριακή άπόγεμα από τις έξη έως τα μεσάνυχτα.

Το πούρο που του είχαν δώσει οί φίλοι του, εκείνο το θράδυ, δεν ήταν πρώτης ποιότητας, αλλά μ' όλα ταυτα ο καπνός του ήταν άρκετά καλός, γιά να ναρκώνει την πραγματικότητα και να ξαναζωντανεύη το παρελθόν. Ο στρατηγός χαμογελούσε, όπως ένας γέρο-γάτος, όταν κάθεται και άναπολεί τις νυχτερινές του έκδρομές, και με τη ρώσικη ψυχή του δοσμένη όλόκληρη σ' εκείνες τις στιγμές, ξαναζούσε ήδονικά τις λίγες εκείνες ώρες, που, τόσο άπροσδόκητα είχαν ξεκολλήσει από το άθλιο παρόν. Η σκέψη να πλαγιαση στο πενιχρό του κρεβάτι, ήταν γι' αυτόν τα κυριακάθραδα εκείνα, ακόμα πιο άποκρουστική από άλλες θραδές, και δίσταζε τόσο, ως που να το κάνει, που έσβυνε πιά κι' ή τελευταία θράκα της φωτιάς, πρίν πάη να ξαπλώση.

Καμμία φορά έγερνε το κεφάλι του εκεί, που καθόταν, απάνω στην καρέκλα και ξυπνούσε τα ημερώματα, τρέμοντας από το κρύο. Οί ώρες που περνούσε μαζί με τους φίλους του, ντυμένος τη μαύρη του τη φορεσιά, ζωογονούσαν την ψυχή του και ζωντάνευαν χίλιες δυο ώρατες θύμησης από τα παλιά και περασμένα. Γι' αυτό δεν ήταν περίεργο που έμενε, τόσην ώρα μπρός στη φωτιά, ως που να σβύση πιά και ή τελευταία της σπίθα. Και σήμερα το θρόδυ ένιωθε το παρόν ακόμα πιο μακριά από άλλες φορές, γιάτι σήμερα, είχε μιλήσει μαζί του ένα νέο κορίτσι, το γεγονός αυτό τοδ είχε θυμίσει μιάν έρωτική περιπέτεια, που είχε ζήσει στα 1880, όταν ήταν φρουρά στη χώρα των Κοζάκων του Ντόν. Το όνομά της το είχε ξεχάσει, όμως τα φιλιό της τα θυμόταν πάντα. Θυμόταν το πως ανταπόδινε σχεδόν άθελα τα δικά του τα φιλιό και θυμόταν ακόμα την τρυφερή έκφραση του προσώπου της, την κατεργάρικη και όμως τόσο γεμάτη έμπιστοσύνη γι' αυτόν. Το ρόδινο εκείνο προσώπάκι, με την άνασκαωμένη μυτίτσα και τα καταγάλανα μάτια!

Έπειτα θυμόταν τη νύχτα, που το σύνταγμα του έλαβε διαταγή να φύγη από κεί κι' έπρεπε να την εγκαταλείψη. Τί νύχτα ήταν εκείνη! Τα φρουτόδεντρα ήταν όλα στον άνθό τους, από πολύ μακριά άκουγόταν ένα τραγούδι, και το φεγγάρι χαμηλά-χαμηλά στον ούρανό, πάνω από την άντικρυνή όχθη του ποταμού, που ήταν πλατύ σά λιμνοθάλασσα. Ναι, ναι, ή ρωσική Γη! Αυτός, που σάν τους περισσότερους νέους άντρες, άγαπούσε τις πολεμικές ιστορίες, ήξερε πολύ καλά την ιστορία που διηγόντουσαν γιά τους Κοζάκους του Σαπόρογ-

κερ και για κείνο το ποτάμι. Μιά μυστική και μακρινή μυρουδιά από τσουκνίδα και γρασίδι κι' από πράσινα πρωτοφυλλαράκια σημύδας ξεχύθηκε μέσα στη χαμηλοτάβανη κάμαρά του κι' έβλεπε μακρουλά, μικρά σπιτάκια πίσω από ένα φράχτη από πασαλιές και άκακίες. Πέρα από τη μακρινή, θαμνή πεδιάδα πρόβαλαν οι πράσινοι τρούλοι των έκκλησιων και γύρω του άπλωνόταν ή μαύρη γη, άνασκαμμένη από το άροτρο. Εύλογημένη Ρωσία!

Κι' εκεί! Έκεί στεκόταν ή φοράδα, που είχε άγοράσει από το στραβομύτη εκείνο, τον τσιγγάνο, στο Κατερινουλάβ.

Ποτέ του δεν ξαναείχε δικό του ένα ζώο με τέτοια στιλπνή τρίχα! Ένα σπουδαίο ζώο εκείνη ή φοράδα!

Το ποῦρο είχε άρχισει να του καίη τα χείλια και πέταξε την άκρια μέσα στη σόμπα. Η φωτιά πήγαινε σβύνοντας γιατί τα ξύλα ήταν ύγρα. Ξαφνικά του ήρθε στο νοῦ πως είχε φυλαγμένη σε μία μπουτίλια φαρμακείου λίγη βενζίνη, από το γκαράζ. Έτσι θα μπορούσε να ξανάναβε πάλι τη σβυσμένη φλόγα και να ζωντανέψη για λίγη ώρα άκόμη τη φωτιά του. Το σακκάκι του, άλλως τε, δεν είχε στεγνώσει ακόμα. Είχε θρέξει πολύ αυτή τη νύχτα! Πείρε τη μπουτίλια και περιέχουσε προσεκτικά τα μισοσβυσμένα ξύλα. Τα χέρια του τρέμανε και του χύθηκε λίγο από το ύγρο έξω από τη σόμπα. Ξανακάησε ώστόσο πάλι στη θέση του. Το ρολόι χτύπησε απ' έξω μεσάνυχτα. Μικρές φλογίτσες άρχισαν να ξεμυτίζουν και μέσα απ' αυτές όλες οι παληές θύμησης πάλι.

Τι ήρωικά είχαν χτυπηθή οι Ίαπωνέζοι με τους δικούς του τη μέρα που πήρε το παράσημο του πολεμικού σταυρού, κι' οι γενναίοι στρατιώτες του με πόση όρμη είχαν καταλάβει εκείνο το ύψωμα! Είχαν στηθή οι Ρώσοι φαντάροι του σαν τοίχος μπρος στον έχθρο: «Οδηγήσέ μας, έσύ, ξαδελφάκι, και το δάσος θα γίνη δικό μας». Και τους ώδήγησε. Δυο σφαίρες του μπήκαν εκείνη την ήμέρα στο μηρό, και μία τρίτη του χάιδεψε τον ώμο. Αυτό ήταν Ζωή!

Η μισοσπασμένη καρέκλα έτριξε κι' έγυρε ξαφνιασμένος προς τα πίσω. Άν είχε γύρη έτσι άπότομα προς τα μπρος, σίγουρα θα είχε κοιματιστή όλότελα το παληό εκείνο έπιπλο. Και τότε δε θα είχε πιά καρέκλα για να καθήση γιατί ή άλλη, με το σακκάκι του, θα διαλυόταν κάτω από το βάρος και μιας γάτας άκόμη. Νύσταζε τώρα—σήμερα θα έβλεπε ώραία όνειρα κοντά στην άναμμένη φωτιά! Μιά έκτακτη βραδυά αυτή ή σημερινή—το νέο κορίτσι έλεγε,

έλεγε—κι' αυτός είχε φιλήσει το ώραίο της μικρό χεράκι! Ο Θεός να εύλογη πάντα τη ζεστασιά σ' αυτόν τον κόσμο!

Και ό στρατηγός άποκοιμήθηκε πάνω στο κάθισμά του, ενώ ή φωτιά όλο κι' έγλυφε και πάρα πέρα το δάπεδο, εκεί που είχε στάξει ή βενζίνη. Άπό το στενό δρόμο, έξω, τόσο στενό, που δε μπορούσε να τον διασχίση κανένα τροχοφόρο, δεν έφθανε κανένας θόρυβος άπάνω στη σοφίτα και τ' άστρα λάμπανε στον ουρανό μέσα από το γυμνό το τζάμι. Η θροχή θα είχε σταματήσει έξω. Το σακκάκι ήταν κοκαλιασμένο κάτω από μια κρούστα από πάχνη. Μέσα στην κάμαρα κυριαρχούσε μία άπόλυτη σιωπή. Ο στρατηγός δε μπορούσε να ροχαλήση γιατί το πηγούνι του ήταν σφηνωμένο πάνω στο στήθος του. Κοιμόταν σαν κάποιος που έχει γυρίσει από ένα μακρινό ταξίδι. Πάντα, άκόμη και μέσα στα όνειρά του, περιπλανιόταν στους παραδεισίους κάμπους των περασμένων, που ήταν γεμάτοι από λουλουδία κι' από ζώα λογιής-λογής, από τραγουδιστά νερά, από τιτιθίσματα πουλιών, κι' από κορμολοιές νέων κοριτσιών.

Δυο ώρες πέρασαν κι' ό στρατηγός ξύπνησε ξαφνικά, με ένα δυνατό φτέρνισμα. Κάτι τον γαργάλευε μέσα στη μύτη. Γύρω του ήταν σκοτάδι, μόνο τ' άστρα λάμπανε μέσα από το τζάμι. Η φωτιά είχε σβύσει. Σηκώθηκε και ψηλαφώντας γύρω του, βρήκε τα σπέρτα κι' ένα κομματάκι άλοιματοκέρι. Αύριο έπρεπε να σηκωθεί πολύ πρωί, για να χτυπήση πάλι το κουδούνι μπρος από το κάρρο των σκουπιδιών. Δίπλωσε πολύ προσεκτικά το πολύτιμο παντελόνι του και χύθηκε κάτω από τις δυο κουβέρτες του. Όμως ή περιέργη εκείνη μυρουδιά της τσίγκας τον ένοχλούσε άκόμη και σούφρωσε το πρόσωπό του με άηδία.

Στις έπτά το πρωί άκριβώς ξύπνησε, σαν παληός στρατιώτης που ξέρει την ώρα του, δίχως να χρειάζεται ξυπνητήρι. Τι κρύο ήταν εκείνο! Μέσα στη σπασμένη κανάτα το νερό είχε κρουσταλλιάσει από πάνω. Αϊ! για να πηγαίνη κανείς μπρος από ένα κάρρο σκουπιδιών, δεν είναι άνάγκη να είναι και τόσο καλά πλυμένος! Ήταν ντυμένος κι' έτοιμος να φύγη, όταν θυμήθηκε το μαῦρο του το σακκάκι. Έπρεπε να το διπλώση πριν να φύγη και να το φυλάξη μέσα στο παληό του το σεντούκι, με κάμφορα και λεβάντα, για το σκόρο. Το άρπάξε θιαστικά από τη ράχη της καρέκλας—ή καρδιά του σταμάτησε. Τι ήταν αυτό; Ένα μεγάλο κομμάτι από τη μέση του ρούχου του, εκεί που ένώνονται οι δυο ώμοπλάτες, έλυωσε μέσα στα χέρια του—σαν ίσκα καψαλισμένη—

καμμένο, καμμένο! Το έρείπιο εκείνο κουνιόταν πάνω-κάτω, καθώς το βαστούσε, με το χέρι του, σαν το λείψανο ενός κρεμασμένου, που κρέμεται από το σχοινί, Παντοδύναμε Θεέ! Το σακκάκι του, το παληό του μαῦρο σακκάκι' όλότελα κατεστραμμένο, και με δίχως καμμιάν έλπίδα να διορθωθή πιά ποτέ. Στεκόταν εκεί ακούνητος. — Αυτό θέλει να πη;—Τι ήθελε να πη αυτό; Δυο δάκρυα κύλησαν πάνω στα πολυκαιρισμένα χλωμά του μάγουλα... Το παληό του το σακκάκι, το μοναδικό του το σακκάκι! Όλα αυτά τα χρόνια δεν του σάθηκε μπορετό ν' αγοράση ποτέ του ένα καινούριο ρούχο, ποτέ του δε μπόρεσε να θάλη μία δεκάρα κατά μέρος.

Άφησε το καταστραμμένο του σακκάκι να πέση, όπως άφίνει κανείς το χέρι ενός φίλου του, που ξαφνικά καθαίνει πως τον γέλασε, και κατέβηκε τρικλίζοντας τη σκάλα.

Η μυρουδιά, ή σαχλή μυρουδιά του καμμένου πανιού, τον κυνηγούσε. Σαν μέσα σ' έναν έφιάλη περπατούσε εκείνο το πρωινό, με την ξεβαμμένη φόρμα του, χτυπώντας το κουδούνι μπρος από το κάρρο των σκουπιδιών, μέσα από τα στενοσόκκακα της παληάς πόλης. Στο καφενείο έφαγε το κομμάτι το ψωμί του με το λουκάνικο, ήπие τον καφέ του και κάπνισε το μοναδικό τσιγάρο, που πρόσφερε κάθε μέρα στον έαυτό του. Η σκέψη του γλυστρουσε και έφέυγε μακριά από το δυστύχημα που του είχε συμβη το πρωί. Μόνο το βράδυ, όσο έπλενε ένα αυτοκίνητο, μέσα στο γκαράζ, σταμάτησε ξαφνικά τη δουλειά του, σά να τον είχε άρπάξει κάποιος από το λαιμό.

Η μυρουδιά της βενζίνας! Η βενζίνη είχε καταστρέψει το σακκάκι του! Έτσι πέρασε όλη ή εβδομάδα κι' ήρθε ή Κυριακή. Το πρωί δε σηκώθηκε, μόνο χύρισε το πρόσωπό του από τη μεριά του τοίχου. Έκανε ό,τι μπορούσε, αλλά το παρελθόν δε ξαναζωντάνευε τούτη τη φορά με κανένα τρόπο. Για να το φέρη κοντά του χρειάζόταν λίγο καλό φαγι, λίγο κρασί θερμαντικό, κουβεντίτσα, μυρουδιά από καπνό και μερικά άγαπητά πρόσωπα κοντά του. Βαστούσε σφιχτά το κεφάλι του με τα χέρια του και τα δόντια του χτυπούσαν το ένα άπάνω στ' άλλο. Γιατί μονάχα τώρα καταλάβαινε συνειδητά, πως είχε πιά πεθάνει, πως εκείνα τα βράδυα, κάθε Κυριακή, σήμαιναν γι' αυτόν Ζωή, όταν ντυμένος το μαῦρο του παληό σακκάκι, εύρισκε καταφύγιο μέσα στη θύμηση του παληού καλού καιρού.

Πέρασαν δυο εβδομάδες. Οι φίλοι του ήταν όλοι τόσο φτωχοί! Αυτός ήταν ένας στρατιώ-

της της παληάς Ρωσίας, ένας στρατηγός, ένας ευγενής,—δεν τους έστειλε κανένα μήνυμα, δε μπορούσε να ζητιανέψη και δεν ήθελε να κλαφτή σε κανέναν. Όμως ήξερε πως δε ζούσε πιά, μια που δεν ύπήρχε πιά γι' αυτόν παρελθόν.

Κάτι που δε γνωρίζει συμβιβασμούς και που δεν τρομάζει μπρος σε καμμιά δύναμη. Κάτι που δεν έχει άνάγκη να σκεπάση με κανένα πέπλο ψευτιάς τα πράγματα και που πάει με τεντωμένα τα χέρια προς τη μοίρα, αυτό το «Κάτι», που είναι τόσο συνυφασμένο με τη ρωσική ψυχή, ώρίμασε σιγά-σιγά μέσα του και πήρε μιάν όριστική, συγκεκριμένη μορφή.

Όλα τ' άλλα τα άνάγγειλε σ' ένα μικρό σημείωμα μία έφημερίδα: «Το πτώμα ενός γηραλέου άνδρός, με ψαρρά μαλλιά, άνεσύρθη από τον ποταμόν Μολδάβα. Πρόκειται πραφανώς περί αυτοκτονίας, και αν δύναται να κρίνη κανείς από τα έξωτερικά τεκμήρια, πρόκειται πάλιν περί Ρώσου πρόσφυγος, ό οποίος ήτοκτόνησεν. Ο νεκρός έφερεν ύποκάμισο, γιλέκο, και περισκελίδα, τα όποια, αν και παλαιά, ήσαν πολύ καλής ποιότητας. Ήτο χωρίς σακκάκι».

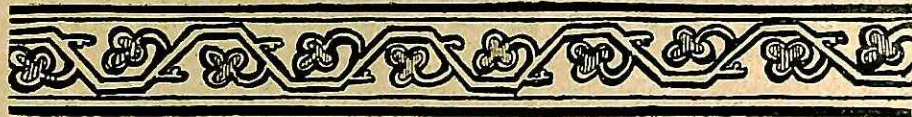
Μετάφρασις ΑΜΑΡ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Η έπιρροή της διεθνούς οικονομίας επί της σχέσεως μεταξύ των έθνών.

Η Παγκόσμιος Ένωσις Γυναικών για την ειρήνη, θα συγκαλέση τον Οκτώβριο έ. έ. διεθνές συνέδριο, για να συζητήση τα σημερινά οικονομικά προβλήματα, ως αίτια των ύφισταμένων μεταξύ των λαών άνησυχιών. Όλα τα σωματεία, μέλη της Παγκοσμίου Ένώσεως, έντέλλονται να μελετήσουν το ζήτημα και να λάβουν μέρος στη σπουδαία αυτή διάσκεψη.

Όταν σκεπτόμεθα με πόση έπιμονή θυμού—μεθα τις πρώτες έντυπώσεις μας, εκείνες άκριβώς που μεταδίδει ή μητέρα, δεν θα διασώσωμε ν' άναγνωρίσωμεν, ότι ή γυναίκα κρατεί στ' άδύνατα χέρια της την τύχη της κοινωνίας.

Η δύναμις είναι καθήκον—ή έλευθερία είναι ευθύνη,

Ἡ εἰκοστή Γενική Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων

Παρουσία 39 ἀντιπροσώπων Σωματείων μελῶν, ἐξ ὧν 23 τῶν Ἀθηνῶν, 14 τῶν ἐπαρχιῶν, μιᾶς τοῦ Πειραιῶς, μιᾶς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ πολλῶν ἄρωγῶν μελῶν, ἐγίνε τὴν 30ὴν Μαρτίου ἡ ἐτήσια Γενική Συνέλευσις τοῦ Ε. Σ. Ε.

Ἡ πρόεδρος, κυρία Σμαράγδα Δημαρᾶ, ἀνελθοῦσα εἰς τὸ θῆμα, εἶπε πρῶτα τὰ ἑξῆς:

Τὸ ἔτος 1937 ὑπῆρξε διὰ τὴν Ὀργάνωσιν μας ἔτος μεγάλου πένθους, ἀφοῦ κατ' αὐτὸ ὁ θάνατος ἀπέσπασε τὴν ἀειμνηστον Πρόεδρον τοῦ Ε. Σ. Ε. Ραλλοῦν Γεωργαντᾶ. Ἐπὶ 18 ἔτη, ὡς μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἀρχάς, Πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος ἀπὸ τοῦ 1921, καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦ 1926, εἰργάσθη με ἀταπάρνησιν παραδειγματικὴν καὶ ἀφιέρωσιν μέγα μέρος τῆς ζωῆς τῆς διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε. Σ. Ε. Ἀλλὰ καὶ φεύγουσα δὲν ἑλησμόνησε τὸ ἀγαπητόν τῆς Ἐθνικὸν Συμβούλιον, κληροδοτήσασα εἰς αὐτὸ τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν.

Ὡς σὰς εἶναι ἤδη γνωστόν, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ε. Σ. Ε., τιμῶσα τὴν μνήμην τῆς, ἐθέσπισεν ἐξάμηνον πένθος, ἐτέλεσεν ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον, ἀνῆρτησε τὴν εἰκόνα τῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ε. Σ. Ε. καὶ ἀφιέρωσε τὸ τεῦχος τῆς «Ἑλληνίδος» τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, καθ' ὅλοκληρίαν εἰς μνήμην τῆς. Τὸ τεῦχος αὐτό, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν πολυσχιδὴ κοινωνικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν τῆς δρᾶσιν, ἀπεστάλη πρὸς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ε. Σ. Ε., πρὸς τὰς Βιβλιοθήκας τοῦ Κράτους, πρὸς τὰ Γυναικεῖα Ἰδρύματα καὶ πρὸς πλείστα Ἐθνικὰ Συμβούλια. Πολλαπλαί ὑπῆρξαν αἱ ἐνηλώσεις συμμετοχῆς στὸ πένθος τοῦ Ε. Σ. Ε. τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυναικεῖου κόσμου, τοῦ ἡμερησίου Τύπου καὶ τῶν ξένων Ἐθνικῶν Συμβου-

λίων, καὶ ἀποδεικνύουν ἔτι πλέον τὴν ἀπώλειαν τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ἡ Ὀργάνωσις μας μετὸν θάνατον τῆς ἐκλεκτῆς Προέδρου.

Πρὶν εἰσελθῶμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, θὰ παρακαλέσω νὰ στρέψωμεν εὐλαβῇ τὴν σκέψιν πρὸς τὴν μνήμην τῆς ἀληθμονήτου Προέδρου μας Ραλλοῦς Γεωργαντᾶ, τηροῦσαι πρὸς τοῦτο ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ.

Μετὰ ταῦτα ἀνέγνωσεν ἡ γεν. γραμματεὺς τοῦ Ε. Σ. Ε. κ. Εὐαγγελινὴ Βάρδα, τὴν ἐξῆς λογοδοσίαν τοῦ ἔτους 1937:

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, συμφώνως πρὸς τὸ 9ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ, ἐξέλεξεν ὡς Πρόεδρον τὴν καὶ Σμαράγδα Θ. Δημαρᾶ καὶ ἐκάλεσε τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν Μαντζουλίνοῦ κατὰ σειράν ἐπιλαχοῦσαν, εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἡ μέριμνα καὶ προσπάθεια τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τῆς τακτικῆς τρεχοῦσας ὑπηρεσίας, συνοψίζεται ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν ἡ Ὀμοσπονδία μας κατέχει μεταξὺ τοῦ ὀργανωμένου γυναικεῖου Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Σωματείων μελῶν τοῦ Ε. Σ. Ε., καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν παρακολούθησιν καὶ συμμετοχὴν, ὡς μέλους τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν, τῆς διεθνoῦς γυναικεῖας κινήσεως, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς γυναικός, τὴν προστασίαν τοῦ παιδιοῦ, καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν εἰρηνιστικῶν θεσμῶν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Τὸ εὐρὺ πρόγραμμα Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον τόσο μεθοδικῶς καὶ ἐπιτυχῶς ἐφαρμόζεται, ἀνεκούφισεν ἐν πολλοῖς τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα καὶ ὡς ἐργαζομένην καὶ ὡς οἰκοκυράν, καὶ ἐπροστάτευσε καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὸ παιδί ἀποτελεσματικῶς. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Σ. Ε. ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὴ παρὰ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν Κρατι-

κῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, Παιδείας, Ὑπουργῶν Διοικητὴν Πρωτευούσης, Ἐργασίας, Γεωργίας, Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τῶν Τ.Τ.Τ. πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τρόπον τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν τὸ Ε. Σ. Ε. ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἐπεδίωξε καὶ ἡ ὁποία συμπύπτει ἐν πολλοῖς μετὰ τὸ ἐφαρμοζόμενον ἤδη πρόγραμμα Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐργασία αὕτη τῆς Ὀργανώσεώς μας γίνεται ἰδίως καταφανὴς ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπέστειλεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ προσεχοῦς Ἰωβιλαίου τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς εἰδικὸν λεύκωμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιληφθοῦν αἱ ἐργασίαι ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων μελῶν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν, πρόκειται δὲ νὰ δημοσιευθῇ καὶ εἰς τὴν προσεχῇ λογοδοσίαν τοῦ Ε. Σ. Ε.

Ἐκ παραλλήλου διὰ τῆς ἐργασίας τῶν Τμημάτων τοῦ Ε. Σ. Ε. ἐσυνεχίσθη μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἀγάπης καὶ προσπαθείας ἡ πρόοδος, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ εὐημερία τῆς Ἑλληνίδος καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπωφελεῖται τῆς σημερινῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἐκφράσῃ καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὰς Κυρίας μέλη ἐνεργὰ τοῦ Ε. Σ. Ε., αἱ ὁποῖαι μετὰ ἀταπάρνησιν καὶ ἐνθουσιασμόν ἐργάζονται εἰς τὰ Τμήματα, παρέχουσαι πολλαπλὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ὀργανώσεώς μας. Ἡ προεδρία τοῦ Τμήματος Δημοσίας Ὑγιεινῆς ἀνετέθη εἰς τὴν φίλην καὶ ἐκλεκτὴν ἐπιστήμονα ἱατρὸν δίδα Μαρίκαν Ἀντωνοπούλου.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος προσετέθη καὶ νέον μέλος εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν μας, ὁ «Ἀναμορφωτικὸς Σύλλογος Νεανίδων», τοῦ ὁποῖου σκοπὸς εἶναι ἡ φωτισμένη ἐκπαιδευτικὴ καὶ χριστιανικὴ μόρφωσις τῶν νεανίδων.

Ἡ στενωτέρα ἐπαφὴ καὶ συνεργασία τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τὰ Σωματεῖα Μέλη τοῦ Ε. Σ. Ε., τὴν ὠφελιμότητα τῶν ὁποίων ἐπαυλεῖται ἐτόνισαν καὶ συνεζήτησαν αἱ προτελευταῖαι Γεν. Συνελεύσεις τοῦ Ε. Σ. Ε. ὁπεδείχθησαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διὰ τῆς ἀποστολῆς ὑπηρεσι. ἐγκυκλίων, ἀντιγράφων τῶν πρακτικῶν τῆς τελευταίας Γεν. Συν. σεως, ἐκτυπώσεως τῆς Λογοδοσίας, ὡς καὶ μεταφράσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς τελευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν ἐν Ντουμπρόβνικ τῆς Νοτιοσλαβίας. Ἀντιθέτως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίσῃ οὐδεμίαν κίνησιν τῶν Σωματείων μελῶν τοῦ Ε. Σ. Ε. τοῦ λήξαντος ἔτους, ὡς ἐκ τούτου νομίζομεν, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ

ἐφηρμόζετο πληρέστερα ἡ παράγραφος 2 τοῦ 8ου ἁρθροῦ τοῦ Καταστατικοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ Σωματεῖα Μέλη ὀφείλουν κατ' ἔτος ν' ἀποστέλλουν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τὰς Λογοδοσίας τῶν, καὶ τὰς ἐκάστοτε τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τῶν. Ἡ τοιαύτη ἐνημέρωσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς κινήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ε. Σ. Ε. θὰ διευκόλυνε μεγάλως καὶ τὴν συνεργασίαν αὐτῆς μετὰ τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν, τὸ ὁποῖον πάντοτε μὲν, ἰδίως ὁμως κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, λόγω τῆς ἐπικειμένης Γενικῆς αὐτοῦ Συνελεύσεως, τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου, ἐζήτησε πλείστας ὁσας πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως τῶν διαφόρων ζητημάτων εἰς τὴν χώραν μας, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἰδίως τὴν γυναῖκα. Προκειμένου κατὰ τὴν Γενικὴν αὐτὴν Συνέλευσιν τοῦ Διεθνoῦς νὰ ἐνεργηθοῦν ἐκλογαί, ὡς Ἑλληνίδες ὑποψήφιοι ἐπρωτάθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς αἱ κ. κ. Ἐδλα Γ. Νάζου, ὡς μία τῶν 8 Ἀντιπροέδρων τοῦ Διεθνoῦς, Εἰρήνη Μεταξᾶ διὰ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῶν, Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη διὰ τὴν Ἀντιπροεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, Ἐλένη Ἀντωνοπούλου διὰ τὴν προεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστεύσεως καὶ Ἀγγελικὴ Παναγιωτάτου διὰ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑγιεινῆς.

Τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Ε. Σ. Ε. κατὰ τὴν Γενικὴν αὐτὴν Συνέλευσιν τοῦ Διεθνoῦς εἰς Ἐδιμβούργον θ' ἀποτελέσουν αἱ κ. κ. Ἐδλα Γ. Νάζου, Εἰρήνη Μεταξᾶ, Ἐλένη Ἀντωνοπούλου, Ζωὴ Τζηροῦ, Ἰουλία Ρακτιβάν, Ἑλλη Ἀποστολίδου καὶ Πολίνα Δημητριάδου.

Ἡ Λογοδοσία τῶν Τμημάτων θὰ ἐπακολουθῇ ἀμέσως. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀπώλεια τῆς Προέδρου τοῦ Ραλλοῦς Γεωργαντᾶ ὑπῆρξεν ἰδιαίτερος σκληρὰ, προσπαθεῖ νὰ συνεχίσῃ τὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἡ ἰδίᾳ ἐχάραξεν ἀπὸ τοῦ 1921 καὶ ἔχει ὑπὸ μελέτην σχέδια πρὸς ἐκτέλεσιν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν ἰδρυσὶν Σχολῆς Παιδοκόμων, ἡ ὁποία λείπει ἐντελῶς ἀπὸ τὴν χώραν μας, ὡς καὶ τὴν σύστασιν Παιδικῶν Ἀναγνωστηρίων εἰς τὴν Ἀττικὴν συνοικίαν Ἀνω Πετραλῶν.

Ἡ λειτουργία τοῦ Παιδικοῦ αὐτοῦ Ἀναγνωστηρίου, τοῦ ὁποῖου τὴν φροντίδα θ' ἀναλάβῃ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα ἐπεδοκιμάσθη καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Διοικητοῦ Πρωτευούσης, ὅστις ὑπεσχέθη τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ δαπάνη τοῦ Ὑπουργείου, ἐντὸς τοῦ γηπέδου τῆς Κονίστρας Πετραλῶν, τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Τὰ Ἐργαστήρια εἶχαν κατὰ τὸ 1937 περὶ τὴν ἰδίαν κίνησιν ποὺ εἶχαν κατὰ τὸ 1936.

"Εδωκαν και πάλιν εις τὸ ἔμισθον προσωπι-
κὸν τὸν 13ον μισθὸν καὶ ἐνὸς μηνὸς ἄδειαν με-
πλήρεις ἀποδοχὰς κατὰ τὸ καλοκαίρι.

"Εστεῖλαν εἰς τὰς "Εξοχὰς "Εργαζομένων
Γυναικῶν τὰς ἐργάτιδας, πού εἶχαν περισσοτέ-
ραν ἀνάγκην ἀλλαγῆς καὶ εἰσήγαγον μίαν φυ-
ματικὴν ἐργάτιδα εἰς τὸ Σανατόριον τῆς Πάρ-
νηθος.

"Επ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδρύσεως καὶ προσεχοῦς
λειτουργίας τοῦ ραδιοφωνικοῦ πομποῦ τῆς πό-
λεώς μας, εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν τοῦ ὁ-
ποίου τὸ Ε. Σ. Ε. ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς
κ. Ρίτσας Κορομηλᾶ, ἡ "Εκτελεστικὴ "Επιτρο-
πὴ ἐξήτησε δι' ἐγκυκλίου τὴν γνώμην τῶν με-
λῶν του διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ καταλληλο-
τέρου προγράμματος πρὸς πληρεστέραν ὑπὸ
τοῦ ραδιοφώνου ἐξυπηρέτησιν τῶν "Ελληνίδων.

Πρὸς ὅλους τοὺς εὐεργέτας καὶ δωρητὰς τοῦ
Ε.Σ.Ε., ἡ "Εκτελεστικὴ "Επιτροπὴ ἐκφράζει
καὶ δημοσίᾳ σήμερον τὰς θερμὰς τῆς εὐχαρι-
στίας, διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἡθικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ
ἔργου τοῦ Ε.Σ.Ε.

Αἱ δωρεαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνῆλθον εἰς
211.002 δραχ.

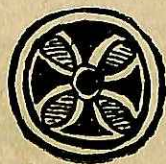
Καὶ ἤδη μετὰ τὴν ἔγκρισιν ἀπὸ μέρους "Υ-
μῶν τοῦ ὑποβληθησομένου "Ισολογισμοῦ καὶ
Προϋπολογισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ 20ὸν ἄρ-
θρον τοῦ Καταστατικοῦ, παρακαλεῖσθε νὰ προ-
βῆτε εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκ 2 μελῶν τῆς νέας "Εξε-
λεγκτικῆς "Επιτροπῆς διὰ τὸ 1938.

"Επίσης ληξάσης τῆς ἐντολῆς τῆς τελευταίας
"Εκτελεστικῆς "Επιτροπῆς, δέον νὰ προβῆτε εἰς
τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας τοιαύτης διὰ τὴν προσε-
χὴ τριετίαν 1938—1941, συμφώνως πρὸς τὰ
ἄρθρα 7 καὶ 20 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ε.Σ.Ε.

Ἡ Πρόεδρος Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
Σμαράγδα Θ. Δημαρᾶ Εὐαγγ. Κ. Βάρδα

**

Γενομένων στὸ τέλος ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν
προσεχὴ τριετίαν, ἐξελέγησαν διὰ τὴν "Εκτε-
λεστικὴν "Επιτροπὴν αἱ κ. κ. Σμαρ. Δημαρᾶ
Βέρθα Λέκκα, Μαρία Τσουδεροῦ, Εὐαγγ. Βάρ-
δα, Ρίτσα Κορομηλᾶ, Ζωὴ Δημητρακοπούλου,
"Ελλη Μυλωνᾶ, "Ελένη Ρουσοπούλου, "Ελένη
Σιφναίου καὶ "Αγγ. Χατζημιχάλη.

Κάτι σπαράζει μέσα μου...

Κάτι σπαράζει μέσα μου
κάποια ψυχὴ φερμένη
ἀπ' τοῦ Θεοῦ τὸ θελημα
πρὸς τὴ ζωὴ ἀνεβαίνει.

Θεέ μου, εὐλόγα τὴ νὰ ἴδῃ
τὸ φῶς καὶ τὴν ἡμέρα
καὶ νᾶναι πῶς γλυκεῖα ἀπὸ τὸ φῶς
γιά μιὰ φτωχὴ μητέρα.

Ψυχὴ πού πρωτοσάλεψες
θαυσιὰ στὰ σωθικά μου,
γιά σέ σπαράζει πῶς γλυκά
κι' ἀλλόκοτα ἡ καρδιά μου.

Ἀπὸ ποιὸν κόσμον ἔρχεσαι
καὶ πού γυρεύεις νάμπεις;
Πότε εἶσαι μαῦρο σύγνεφο
πότε σὰν ἄστρο λάμπεις

στὸν οὐρανὸ μου καὶ λογιῆς
λαχτάρεις δοκιμάζω
καὶ τρέμω καρτερῶντας σε
καὶ πάλι ἀναγαλλιάζω.

Πότε καθὼς σέ στοχαστῶ,
σὰ θάλασσα με δέρνεις
καὶ πότε σὲ ἀνάπαψη
τοῦ λιμανιοῦ με φέρνεις.

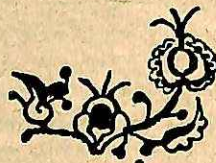
Παρακαλῶ σὲ τὴν ὑπαρξὴ
νὰ μὴν ἐρθῇς, μά, ὦ φῶς μου,
καὶ πρὶν σέ ἴδω ἅμα τὰ μάτια μου
ὑπάρχεις κ' εἶσαι ἐμπρὸς μου.

Καὶ πότε λέω: μὴ γεννηθῇς,
—κλάψα ἡ ζωὴ καὶ μπόρα—
καὶ πότε: φῶς μου, πῶς ἀργεῖ;
Μακαρισμένη ἡ ὥρα

πού θὰ ξαφνίσουν τὴν ἡχώ,
ἁρμονισμένα ἀντάμα
τῆς μάννας σου τὸ σκούξιμο
καὶ τὸ δικό σου κλάμα!

ΛΙΛΗ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

(Βραβεύεισα ὑπὸ τῆς "Ακαδημίας)

"Υπάρχουν ἕνα σωρὸ μικρὲς ἀδιακρίσιες καὶ
παράτυπες, πού καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἀσήμαντες,
πού εἶναι ὅμως φρικτὲς ὡς ἐκδηλώσεις τοῦ
ποιοῦ τῆς ψυχῆς.

Πολλοὶ θαρροῦν πῶς ἔχουν καλὴ καρδιά
καὶ δὲν ἔχουν παρὰ ἀδύνατα νεῦρα.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἑντυπώσεις

ΚΟΥΙΝΤΕΤΤΟ ΠΝΕΥΣΤΩΝ.—Τὸ πε-
ρίφημον κουιντέττο τῆς Πράγας ἐπεσκέφθη καὶ
τὴν πόλιν μας καὶ μᾶς ἔκαμε τὴν μεγαλητέραν
ἐκπληξιν. Τὰ πνευστὰ ὄργανα—δὲν ξεύρω γιὰ-
τί—δὲν μᾶς ἔχουν ἔως τώρα ἱκανοποιήσει. "Ο-
ταν ἀκούωνται μέσα στὴν ὀρχήστρα, πάντοτε
μᾶς φαίνονται ἀθέβαια καὶ σκληρά. "Οταν ἡ-
κούσαμε ἀπὸ τοὺς Τσέχους καλλιτέχνους τὸ
κουιντέττο τοῦ "Ρίμσκη Κόρσακωφ, ἐσκέφθη-
μεν: εἶναι λοιπὸν τὸ κόρνο τόσο ἀπαλό, τόσο
μαλακό, καὶ εἶναι τὸ φαγὸτο καὶ τὸ ὁμοειδὲς καὶ
τὸ κλαρίνον τόσο θαυμασίως ἁρμονικά, ὥστε
νὰ μᾶς δίδουν ὅλα μαζί τὴν ἐντύπωσιν τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου;

Οἱ πέντε ἐξαιρετικοὶ καλλιτέχναι ἐξετέλεσαν
ἀκόμη ἕν ἔργον τοῦ "Αντ. Ράιχ καὶ κατόπιν
μὲ προσθήκην πιάνου τὸ κουιντέττο εἰς μὴ ἑλ-
τοῦ Μπετόβεν, τοῦ ὁποίου τὸ ἀντάντε, ὅπως ὅλα
τὰ ἀντάντε τοῦ μεγάλου ἐκείνου μάγου, μᾶς
μετέφερον εἰς ἀνωτέρας σφαῖρας. Διὰ τὸν ρυθ-
μὸν, τὸν χρωματισμὸν, τὴν ἐνότητα τῆς ἐκτε-
λέσεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῇ κανεὶς τίπο-
τε: ἦσαν τέλεια.

Ἡ Μεγάλη Λειτουργία τοῦ
Μπάχ.—Ἡ τελευταία συναυλία συνδρομητῶν
τῆς ὀρχήστρας μᾶς ἐπεφύλασσε, τῇ συμ-
πράξει τῆς Χορωδίας "Αθηνῶν, μίαν ἐξαιρετι-
κὴν ἀπόλαυσιν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Οἰ-
κονομίδου ἐξετελέσθη τὸ κολοσσιαῖον ἔργον
τοῦ Μπάχ, κολοσσιαῖον ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως
ὄγκου, πολυρυθμίας, πολυαρμονίας, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ ἀπόψεως δυσκολίας. Τὸ νὰ παρουσιάσῃ
κανεὶς ἀρτίως χορωδίαν τετράφωνον, εἶναι ἤδη
ἕνα κατόρθωμα, ἀλλὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν τελείαν
εἰς ἐμφάνισιν χορωδίαν πεντάφωνον, ἐξάφωνον
καὶ ὁ κ τ ἄ φ ω ν ο ν καὶ πρὸ πάντων εἰς
ἔργον Μπάχ, εἶναι ἀληθινὸς ἄθλος. Φαντάζε-
ται κανεὶς τί κόπος ἀφάνταστος ἐκ μέρους τοῦ
διευθύνοντος, ἀλλὰ καὶ τί πειθαρχία καὶ ἀφο-
σίωσις ἐκ μέρους τῶν ἐκτελεστῶν θὰ ἐχρειά-
σθησαν. Ἡ γυναικεῖα ἰδίως χορωδία ἦτο τε-
λεία: αἱ φωναὶ συγκρατημέναι, εὐγενικαί, καὶ
θαυμασίως ἐνωμέναι, ὡς μία φωνή! Οἱ "Ελ-
ληνες σολίστ τὰ ἐκατάφεραν θαυμάσια. Ἡ κ.
Μιρέϊ Φλερί, μετὰ τὴν τόσο ἀπαλὴν, διαυγὴ καὶ
γλυκεῖαν φωνήν της, ἐξετέλεσε πολὺ καλὰ τὰ
δυσκολώτατα μέρη τῆς σοπράνο, ἡ κ. Φραγ-
κιᾶ Σπηλιοπούλου, ὅπως πάντοτε, μουσικωτά-

τη, οἱ κ. κ. Δελένδας καὶ Πέρσης ὑπερεπήδη-
σαν ἐπίσης τὰς ἀπείρους δυσκολίας τῶν με-
λωδιῶν καὶ συνέτειναν εἰς τὴν καλὴν ἀπόδο-
σιν τοῦ συνόλου. Τὸ κοινὸν χειροκρότησε θερ-
μότατα καὶ με ἐνθουσιασμόν, προσεφέρθησαν
δὲ καὶ στέφανοι εἰς τὸν κ. Οἰκονομίδην, ἐκ μέ-
ρους τῶν μελῶν τῆς ὀρχήστρας καὶ ἄλλος ἐκ
μέρους τῶν μαθητῶν του.

Εἰς τὴν Χορωδίαν "Αθηνῶν ὀφείλομεν εὐγνω-
μοσύνην, διότι ἐργαζομένη ἐντελῶς ἀφιλοκερ-
δῶς, μᾶς δίδει καὶ τόσο ἀρτίως μάλιστα, τὰ
θαυμάσια αὐτὰ ὁρατόρια. Δυστυχῶς τὸ κοινὸν
δὲν ἔχει ἀκόμη ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον, ὥστε νὰ
ἐπιθυμῇ νὰ ξανακούσῃ ἕνα ἔργον τόσο σοβα-
ρὸν καὶ διὰ τοῦτο δίδονται ἅπαξ μόνον. Μιὰ
κι' ἔξω! Ἐνῶ ἡδύνατο ἔργα σὰν τὴν «Δημι-
ουργίαν» τοῦ Χάϋδν, τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην
Johannes Passion τοῦ Μπάχ, τὸν «Δαυτὸ»
τοῦ "Ονέγκερ καὶ τόσα ἄλλα, νὰ ἐπαναλαμβάν-
ωνται κατ' ἔτος.

Ἀ λ φ ρ έ δ ο ς Κ ο ρ τ ῶ.—Χαϊδεμένο
παιδί τῶν "Αθηνῶν ὁ πιανίστας κ. Κορτῶ, ἐνε-
φανίσθη εἰς μίαν ἑκτακτον συμφωνικὴν συναυ-
λίαν τῆς ὀρχήστρας. "Ο κ. Κορτῶ ἔπαιξεν εἰς
τὸ α' μέρος τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο κονσέρτο τοῦ
Σοῦμαν, ἕν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα πού ἔχουν γρα-
φῇ, καὶ τὸ ὁποῖον ἐξετελέσθη ἀπὸ τὸν καλλι-
τέχνην με ἐμπνευσμένον πράγματι τρόπον. Ἡ
ὀρχήστρα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Οἰκονομί-
δου, ἦτο τόσο τελείως συντονισμένη μαζί του,
ὥστε δὲν ἤμποροῦσε κανεὶς νὰ ἐπιθυμῇ τίπο-
τε περισσότερον. Εἰς τὸ β' μέρος ἔπαιξε
τὸ κονσέρτο εἰς φᾶ ἑλ, τοῦ Σοπέν, πού ἀρχίζει
κατὰ τρόπον νευρώδη καὶ μεγαλοπρεπῆ, διὰ
νὰ καταλήξῃ ἔπειτα εἰς τρυφεράν καὶ πονεμέ-
νην μελαγχολίαν. "Ο κ. Κορτῶ ἦτο θαυμάσιος
εἰς ἀβρότητα καὶ κρυσταλλίνην μελωδικότητα
ἡχοῦ, ἡ ὀρχήστρα τὸν συνάδευε σὰν μίαν θεῖαν
ὑπόκρουσιν, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀκροατοῦ ἐγέμισε
ἀπὸ εὐχαρίστησιν καὶ συγκίνησιν, ἡ ὁποία στὸ
τέλος ἐξέσπασε εἰς θρονιώδη χειροκροτήματα.

Ἡ ὀρχήστρα ἐξετέλεσε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
συναυλίας τὴν εἰσαγωγὴν Ρουτ Μπλάς τοῦ
Μένδελσον. Νὰ ἕνας συνθέτης, τοῦ ὁποίου σπα-
νίως ἀκούομεν ἔργα, καὶ ὅμως ἔχει γράψῃ
τόσα ὠραῖα πράγματα, γεμάτα ποιήσιν συγ-
χρόνως δὲ καὶ πάθος. Εἰς τὸ τέλος ἡ ὀρχή-
στρα ἐξετέλεσε ἕν «συμφωνικὸν ποίημα» τοῦ

Γκλαζούνωφ, πού αρχίζει με τὸ μελαγχολικὸν μετῖον τοῦ Βόλγα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐμφανίζεται εἰς ὅλην τὴν σύνθεσιν καὶ ὅταν ἀκόμη ἐξελλίσσεται εἰς ζωηρὸν κλασικὸν χορὸν. Ἡ ἐκτέλεσις ἦτο τελεία καὶ παρετηρήθη, ὅτι τὰ πνευστὰ ἦσαν ἐξαιρετικῶς καλὰ. Ἰσως ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὸ πέρασμα τῶν Τσέχων καλλιτεχνῶν;...

Ο κ. Κορτώ ἔδωκε καὶ μίαν συναυλίαν, ἀφιερωμένην ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Σοπέν.

Ἡ εὐαίσθητος καὶ ρωμαντικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ κ. Κορτώ ἐναρμονίζεται λαμπρὰ μετὰ τὸν ποιητικὸν καὶ ρωμαντικώτατον Σοπέν, ἐν τούτοις θὰ ἤμποροσε κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὸν ἐρμήνευσε μετὰ ὑπερβολικὴν ἐλευθερίαν. Μερικὰ π. χ. ἀπὸ τὰ λεπτότατα ἐκεῖνα 24 πρελούδια ἔγιναν ὑπερβολικὰ δραματικά, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Grande Valse πού ἔπαιξεν ὡς μπίς. Ἀλλὰ ἡ Σονάτα, τὸ Νοκτουρνο, τὸ Σκέρτσο ἦσαν θαυμάσια καὶ ἐπροκάλεσαν θύελλαν χειροκροτημάτων.

Φέστιβαλ Καλομοίρη.—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὁδεῶν Ἀθηνῶν ὠμίλησεν ὁ κ. Ι. Οἰκονομίδης περὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Καλομοίρη καὶ ἡ κ. Κενταύρου-Οἰκονομίδου ἐτραγουδῆσε μερικὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ συνθέτου, μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Τελευταίως οἱ διάφοροι καλλιτέχναι εἶχον τὴν καλὴν ἐμπνευσιν νὰ θάξουν εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἔργα Ἑλλήνων συνθετῶν. Ἔτσι ἡ κ. Καίτη Μελισσίνου, ἡ ὁποία ἐτραγουδῆσε εἰς τὸν Πειραιᾶ ἑλληνικά τραγούδια, μετὰ τὴν μουσικὴν ἀντίληψιν πού τὴν διακρίνει, ἐχειροκροτήθη θερμότερα. Ἐπίσης ἡ ὄνις Δ. Δραγάση ἔδωκε εἰς τὸν «Παρνασσόν» σειρὰν τραγουδιῶν Ἑλλήνων συνθετῶν ἀπὸ τοῦ 1810 ἕως σήμερα. Ἡ ὥραία δραματικὴ φωνὴ τῆς καὶ τὸ αὐτὸ πού τὴν χαρακτηρίζει, ἔκαμαν, ὥστε ν' ἀρέσουν ὑπερβολικὰ τὰ τραγούδια αὐτά.

Ἐξ ἄλλου δύο καλαὶ θιολοιστρίαι ἔδωσαν συναυλίαν: ἡ ὄνις Μπίστη, ἐπιστρέφουσα ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ὅπου ἐτελειοποιήθη, ἐξετέλεσε δυσκολώτατον πρόγραμμα εἰς τὰ Ὀλύμπια, καὶ παρουσίασεν ἱκανοποιητικὴν ἐξέλιξιν. Ἰδιαιτέρως καλὰ ἔπαιξε τὴν σονάταν τοῦ Φράνκ, τῆς ὁποίας ἡ ἐρμηνεία παρουσιάζει πολλὰς δυσκολίας. Εἰς τὸ πιάνο, τὴν συνόδευεν ἡ κ. Λυκούδη, μετὰ μεγάλην εὐσυνειδησίαν.

Ἡ ὄνις Ἡλέκτρα Ἀργυροπούλου εἶχεν ἐπίσης ἐπιτυχίαν εἰς τὴν συναυλίαν τῆς, μετὰ ἓνα ἐκλεκτὸν πρόγραμμα, πού ἐχειροκροτήθη ζωηρότατα.

Ἡ κ. Κάκια Σκληροῦ ἔδωκεν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» συναυλίαν τραγουδιοῦ, μετὰ ποικιλώτατον πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐξετελέσθη μετὰ

Ἀλ. Πούσκιν

Τὸ τελευταῖο σύννεφο

Ὁ τελευταῖο σύννεφο φορτοῦνας περασμένης πού τρέχεις ταξιδιάρικο στοῦ οὐρανοῦ τὸ θόλο
Σὺ μόνο ρίχνεις μιά σκιά, σὺ μόνον ἀπομένεις
Τῆς μέρας τὸ παράπονο πού δὲ διαλύθη ὅλο!...

Ἦσαν μεγάλο σκέπαζες τὸν οὐρανὸ μολύβι
Καὶ φεῖδια σὲ ἐξέσχίζαν τοῦ κεραυνοῦ οἱ φλόγες
Βροντὲς βογγοῦσ' ἀπὸ ψηλά' κουνιόνταν ἡ καλύβη
Καὶ πότιζες τὴ μάννα-γῆ μετὰ τῆς ἐροχῆς τὴς ρώγες!

Διαλύσου τώρα!... Φθάνει σου!... Ἐπέρασε ἡ μπόρα
Ἡ μάννα-γῆ δροσίστηκε, τὰ λούλουδα γελοῦνε.
Τ' ἀγέρι χὰιδία σκόρπισε ἐδῶ καὶ τὴν ὥρα
καὶ θὰ σὲ διώξῃ σύννεφο, οἱ κάμποι μὴ σὲ δοῦνε!

Μετάφρασις Π. ΛΕΦΑ

Σ τ ρ ο φ έ ς

Ἐρριξα τὴ ματιά στὰ ροδοσύγνεφα
στὰ χρώματα π' ἀλλάζει ἡ δύση
κι' ἦρθε νύχτα μετὰ τὰ μαῦρα πέπλα τῆς
τὴς ζωτικῆς εἰκόνες νὰ μοῦ σβύσῃ.

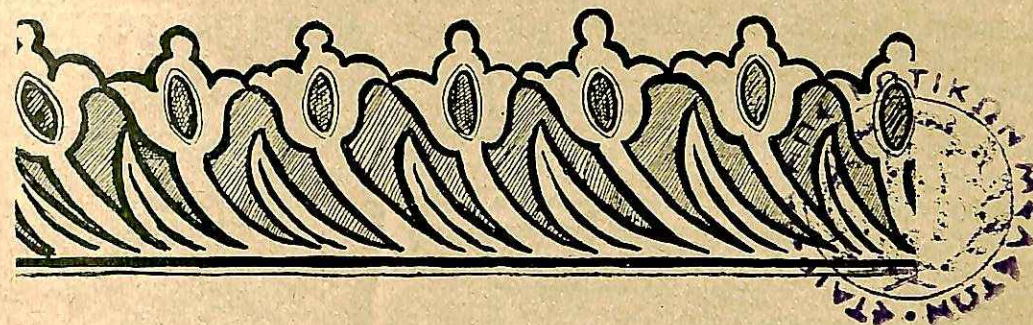
Παράδωκα τὸ νοῦ σὲ κάποια ὄνειρα
σὲ φεγγαροβραδυὲς τρελλῆς χιμαίρας
καὶ ἦρθε ἓνας ἥλιος καθαρὸς πού διαλυθῇ
κι, ἀπόμεινα σὰν ὁ τυφλὸς στὰ φῶτα τῆς
ἡμέρας.

Κι' ἔδωσα τὴν ψυχὴ στὰ τριαντάφυλλα
μὰ πέρασε τ' ἀγέρι μανιασμένο
καὶ κύλησαν ὡἷμα τὰ ροδοπέταλα
τὰ μοσχολύριστα, σὲ δρόμο λασπωμένο.
(Θεσσαλονίκη) ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΖΙΤΣΑΙΑ

γάλην ἐπιτυχίαν, χειροκροτηθεῖσα ζωηρῶς. Εἰς τὸ πιάνο συνόδευσε ὁ κ. Φαραντᾶτος.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσού» ὁ κ. Βλαΐκος, μετὰ τὴν ὥραϊαν φωνὴν τοῦ ἐτραγουδῆσε μετὰ πολλὴν τέχνην ἓνα μεγάλο πρόγραμμα. Δυστυχῶς ὁ χώρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει, παρὰ ὀλίγας λέξεις νὰ εἰπώμεν διὰ τὴν συναυλίαν τοῦ Κουαρτέτου Ἀθηνῶν, τῶν κυριῶν Εὐελπίδου καὶ Κούλα καὶ τῶν κυριῶν Κούλα καὶ Παπαδημητρίου. Οἱ συμπαθεῖς καλλιτέχναι, ἐργαζόμενοι ἀδιακόπως καὶ εὐσυνειδήτως, ἐφθασαν εἰς σημεῖον ἱκανοποιητικώτατον καὶ αἱ ἐκτελέσεις τῶν πλησιάζουν τὸ τέλειον. Αὐτὴν τὴν φορὰν προσετέθη εἰς τὸ πρόγραμμά τῶν καὶ τὸ ὥραϊο τραγούδι τῆς κ. Σπηλιόπουλου. Οἱ φιλόμουσοι δὲν ἤμπορουν νὰ ἔχουν παράπονον... Ἄν ἔχουν καιρὸν καὶ πορτοφύλια γεμάτα, ἤμπορουν ν' ἀκούουν ἀδιακόπως μουσικὴν

Μ. Τ. Μ.

Βασιλικὸ Θέατρο

Δ. Ρώμα: «Ζακυνθινὴ Σερενάτα»

Μιά πού ἡ ἐπιβίωση μιᾶς ἐποχῆς πάνω σὲ μίαν ἄλλη, κάνει νὰ μὴν ἐξαφανίζονται εὐκολὰ τὰ χαρακτηριστικὰ περασμένων καιρῶν καὶ σχολῶν, θέλησε καὶ ὁ νέος συγγραφεὺς κ. Δ. Ρώμας νὰ δώσει στὸ νεοελληνικὸ θέατρο μέσ' τὸν εἰκοστὸ αἰῶνα ἓνα δραματικὸ ἔργο, καθαρῆς ρωμαντικῆς ὕφης. Ἔτσι παρουσίασε πρὸ ἡμερῶν στοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου τὸ δευτέρου τοῦ θεατρικοῦ ἔργο, τὴ «Ζακυνθινὴ Σερενάτα». Ἀδίσταχτα μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς τὸ ἔργο μᾶς ἄρεσε, ὅπως θ' ἀρέσει ἀσφαλῶς καὶ στὸ κοινόν. Αὐτὸ βέβαια δὲ θὰ πεί πῶς δὲν ἔχει ἐλαττώματα. Ἐχει πολλὰ καὶ στοιχειώδη. Ἡ ἀγνὴ ὅμως πρῶτη, ἡ ὁπωσδήποτε καλὴ τεχνικὴ του, καὶ ἡ πιτυχημένη σκηνοθεσία του μᾶς τὸ καθιστοῦν συμπαθές.

Δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὴν ὑπόθεσιν του—γνωστότατη ἄλλως τε ἀπ' τὴς κριτικῆς τῶν ἐφημερίδων, πού λεπτομερικὰ τὴς δημοσίευσαν—ἀλλὰ μετὰ τὰ προτερήματά του. Κι' εἶναι ἀρκετά. Ὁ καλὸς τοῦ διάλογος, ἡ ζωντανεὶα ὀρισμένων σκηνῶν, ἡ θεατρικότης ὀρισμένων σημείων—μεγάλον ἀκόμα προτέρημα εἶναι ὅτι ἀνεβάστηκε ἀπ' τὸ Βασιλικὸ θέατρο, καὶ ἀπ' τὸν κ. Μουζενίδην, τὸ νέο σκηνοθέτη τῆς Κρατικῆς μας Σκηνῆς.

Δὲ μποροῦμε βέβαια ἀκριβῶς νὰ ξέρουμε γιὰτὶ ἀνετέθη στὸν κ. Μουζενίδην γιὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐμφάνισιν ἡ σκηνοθεσία Ἑλληνικοῦ ἔργου, καὶ μάλιστα νέου συγγραφέα. Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἐργάστηκε μετὰ ἐνθουσιασμό, μετὰ εὐσυνειδησίαν, μετὰ φαντασίαν, τόσον, ὥστε ἂν ἐπρόκειτο νὰ κριθεῖ ποῖο ἀπὸ τὰ δυὸ στοιχεῖα ὁ λόγος ἢ ἡ ἐρμηνεία ἐπεκράτησαν, θὰ λέγαμε ἀδίσταχτα ὅτι ἐκυρίαρχε γενικῶς ἡ ἐρμηνεία. Τὸ εἶδαμε σὲ ἓνα σωρὸ κενὰ σημεία τοῦ δράματος, ὅπου κατ' ἀνάγκην πρωτοστατοῦσε ὁ σκηνοθέτης καὶ μάλιστα μ' ἐπιτυχίαν. Ἀτέ-

λειες καλύφθηκαν, σκηνῆς ἀδικαιολόγητες (π. χ. ἡ 3ῃ εἰκόνα τῆς α' πράξεως), δικαιολογήθηκαν, ἄλλες πού χῳαῖναν ἢ τραβοῦσαν σὲ μακρὸς, ζωντάνεψαν. Τὰ πλήθη κινήθηκαν μετὰ μαεστρίαν μοναδική. Τὸ μόνο πού μπορεῖ νὰ καταλογισθεῖ στὸν κ. Μουζενίδην, εἶναι ὅτι δὲν ἐπέτυχεν μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ν' ἀπαλλάξῃ ἀπ' τὴν τυραννίαν τῆς δεκαπεντασυντάξεως τὴν ἀπαγγελίαν ὀρισμένων ἡθοποιῶν, οἱ ὅποιοι μὴ κατορθώνοντας νὰ σπάζουν τὸ στίχο, δὲν κατάρθωναν καὶ ν' ἀπαγγέλλουν φυσικά. Ἐξ ἄλλου οἱ πυκνοὶ ἰδιωματισμοὶ τοῦ κειμένου συντείνουν σὲ τοῦτο ἐπιβαρυντικά.

Τὸ μειονέκτημα τοῦτο ἀποδίδουμε στὸν σκηνοθέτη, γιὰτὶ στὸν τόπον μας τὸ ἀνομοιογενὲς συγκρότημα τῶν θιάσων μας, ἐπιβάλλει στὸ σκηνοθέτη, ὅχι μόνον νὰ σκηνοθετῇ καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ τὸ ἔργο, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διδάσκει λέξη πρὸς λέξη, σκηνὴ κατὰ σκηνή, φθάνοντας ἀκόμα εἰς τὴν διδασκαλίαν γιὰ ἀρθρῶση καὶ μιμική. Ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ σκηνοθεσία, πού ἄλλοι περιορίζει τὴν προσοχὴ τῆς δολοκλήρη—ἰδίως ἡ δεύτερη—στὸ ἂν ἀκολουθεῖται καὶ ἐφαρμόζεται πιστὰ ἡ ἀντίληψιν τοῦ σκηνοθέτη γιὰ τὴν ὀρθὴ ἐρμηνεία—στὴν Ἑλλάδα—ὡς τώρα τοῦλάχιστον—συμπεριλαμβάνει καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ σκηνοθέτη ἐπὶ τῶν ἐκφραστικῶν μέσων τοῦ καλλιτέχνη, τὸν ἔλεγχον τοῦ γιὰ τὴν τήρησιν στοιχειωδῶν κανόνων τῆς θεατρικῆς τέχνης, ὅχι ἀπλῶς γιὰ τὴν ὀρθὴ ἢ ὀχι χρησιμοποίησιν τῶν πρὸς τὴν ἀνάλογον ἐρμηνείαν.

Ἀπ' τοὺς ἡθοποιούς ὁ κ. Ἡλίας Δεστούνης, καλλιτέχνης μετὰ πολλὰς δυνατότητες, δημιούργησε καὶ ζωντάνεψε τὸν τύπον τοῦ μ' ἐπιτυχίαν ἄλλωστε διαγραμμένην ἀπ' τὸν κ. Ρώμα. Ὁ κ. Δένδραμης προσπάθησε φιλότιμα ν' ἀποδώσει τὸ ρόλον τοῦ Τσακασιάνου, μετὰ συνέπειαν καὶ

φυσικότητα. "Ό,τι δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχει, ἦταν νὰ συμπληρώσει τὰ κενὰ σημεῖα τοῦ τύπου του στὴ διαγραφὴ τοῦ χαρακτήρα. "Ο κ. Λεπενιώτης, μὲ τὸ γνήσιο ταλέντο του καὶ χωρὶς ὑπερβολὰς αὐτὴ τὴ φορά, ἦταν ἐκλεκτός ὡς Ἑβραῖος τοκογλύφος. "Ο κ. Ἰακωβίδης, λεπτός, ὅπως πάντα, στὸ παίξιμό του, δημιούργησε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία καὶ φαντασία τὸ χοροδιδάσκαλο Γρυπάρη. Ἐπίσης μ' εὐχαρίστηση ξανάδαμε τὸν λεπτότατο καλλιτέχνη κ. Νίκο Παπαγεωργίου, ποὺ μ' ἀνέση καὶ τέχνη ζωντάνεψε τὸ μικρὸ του ρόλο. Ἡ κ. Παξινοῦ φυσικότατη, κινήθηκε μ' εὐχέρεια στὴν πλάση τοῦ χαρακτηριστικοῦ ρόλου της, τὴν ὁποῖαν ὁμῶς ὁ συγγραφέας μπορούσε νὰ ὁλοκληρώσει περιεκτικώτερα. Ἡ κ. Μανωλίδου θὰ πετύχαινε ἀκόμα περισσότερο, ἂν ἔπαιζε τὴν "Εμμα πὶὸ ἀνθρώπινα, χωρὶς δόση μελοδραματισμοῦ. Ἡ κ. Μιράντα πολὺ καλὴ στὴ μοναδικὴ δραματικὴ σκηνὴ της, θὰ ἀπέδιδε δὲ πολλὰ περισσότερα στὸ ρόλο της, ἂν ὁ συγγραφέας θυμώταν νὰ τὴν παρακολουθήσει καὶ νὰ τὴν φωτίσει περισσότερο. Ἐπίσης συμπαιθὴς ἡ κ. Μουστάκα, καὶ ἐπιτυχεστάτῃ ἡ ἐμφάνιση τῆς διδος Παπαδάκη, ποὺ ἔπαιξε τὴ μικρὴ τῆς σκηνὴ μὲ πολλὴ πιστότητα καὶ μπρίο.

"Όσο γιὰ τὰ σκηνικὰ τοῦ κ. Κλώνη καὶ γιὰ τὰ κοστούμια τοῦ κ. Φωκᾶ, ἀξίζει κάθε θερμὸς ἔπαινος.

Ἐλεύθερο Θέατρο

Στὸ ἐλεύθερο θέατρο παίζεται μὲ πολλὴ ἐπιτυχία ἡ κωμωδία τοῦ κ. Ζερὺ «Τὸ βον πάτωμα», ἀπ' τὸ θίασο τῆς κ. Μαρίκας Κοτοπούλη. Εἶναι ἓνα εὐχάριστο καὶ τεχνικὸ ἔργο, ποῦχε τὴν τύχη νὰ ἐρμηνευθεῖ ἄρτια ἀπ' τὴ Μαρίκα Κοτοπούλη καὶ τοὺς συνεργάτες της.

Ἐπίσης στὴ δράση τοῦ ἐλευθέρου θεάτρου πρέπει νὰ σημειωθεῖ ἡ συνεχιζομένη μ' ἐπιτυχία ἐργασία τοῦ Παιδικοῦ θεάτρου τῆς κ. Ἀντιγόνης Μεταξᾶ, ποὺ τελευταῖα ἀνέβασε τὴ «Σταχτοπούτα». Ἡ διασκευὴ τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὴν κ. Μεταξᾶ, εἶναι ἀπ' τὶς πὶὸ ἐπιτυχεμένες μέσ' στὴν παγκόσμια παιδικὴ θεατρικὴ φιλολογία. Σκηνοθετήθηκε ἀπ' τὴν ἴδια, μ' ἐμπνευση κ' εὐφυΐα. Μᾶς ἔδειξε ἓνα θαυμαστὸ σύνολο μικρῶν ἐκτελεστῶν, μὲ πρωταγωνίστρια τὸ χαριτωμένο παιδί, τὴ μικρούλα Μαρία-Νήδα Κρόνηττᾶ. Θέαμα ἀπ' τὰ πὶὸ παιδαγωγικά, τὰ πὶὸ χαριτωμένα, ποὺ προσφέρονται στὰ μικρά μας παιδιά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

ANNA ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

Ἡ βραβευθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, μὲ τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον, κυρία Ἄννα Τριανταφυλλίδου, ἐγεννήθη στὶς Σέρρες τῆς Μακεδονίας· ἐκεῖθεν ἀπεκόμισεν εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα τὴν διάπυρον φιλοπατρίαν καὶ τὸ θαύτατον αἶσθημα τῆς ἐλληνικῆς παραδόσεως. Μὲ τὰ πολύτιμα αὐτὰ ἐφόδια συνεπλήρωσε στὰς Ἀθήνας ἀρτίως τὴν ἐκπαίδευσίν της, διηύθυνε δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ γνωστὸν παρθεναγωγεῖον, ὅπου ἐμορφώθηκαν τόσες Ἑλληνοποῦλες. "Όταν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικόν της ἔργον, τὸ 1818, ἐστράφη πρὸς εὐρυτέραν κοινωνικὴν δρᾶσιν, μὲ κατεύθυνσιν τὴν ὁλοκλήρῳσιν τῆς γυναίκας ὡς συζύγου καὶ μητέρας. "Ο «Δεκάλογος τῆς Μητέρας» συνοψίζει τὴν δρᾶσιν της αὐτὴν. Διὰ τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, ὅπου εἶναι διευθύνουσα ἀντιπρόεδρος, ἱδρύσει τὰ σχολεῖα ἀγραμμάτων γυναικῶν, πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφάβητισμοῦ. Πολύτιμον ὡσαύτως ὑπηρεσίαν προσέφερεν ἡ κ. Τριανταφυλλίδου διὰ τοῦ τμήματος ἐθνικῶν παραδόσεων τοῦ Λυκείου. Ὑπῆρξε πρὸς τούτοις ἐνθερμὸς ὑποστηρικτὴς τοῦ παιδικοῦ θεάτρου, τοῦ παιδικοῦ κινηματογράφου, τῶν σχολικῶν κήπων, τῶν παιδικῶν ἀναγνωστηρίων· ἐξέδωκε μετὰ τῆς κ. Μ. Μομφερράτου τὴν «Παιδικὴν Ζωὴν», ἱδρύσει κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον τὸ σωματεῖον «Ψυχαγωγία τοῦ Στρατιώτου», καὶ ἐν γένει ἀνέπτυξε δρᾶσιν, ποὺ τὴν ἀνυψῶναι εἰς ἀνωτέραν περιωπὴν.

Ἡ Ἀκαδημία, τιμῶσα τὴν διαπρεπὴ Ἑλληνίδα, παρέχει τὴν ἀναγνώρισίν της πρὸς τὰς σημαντικὰς ὑπηρεσίας, ἐτίμησε δὲ διὰ τῆς βραβεύσεως καὶ τὴν πόλιν τῶν Σερρών, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι υπερήφανη γιὰ τὴν τιμηθεῖσαν γυναικῶν Ἑλληνίδα.

—Στὶς ἐπιστῆμες χρεωστοῦμε τὶς πὶὸ εὐτυχημένες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας. Ἐὰν κάθε ἄλλη χαρὰ παρέρχεται, αὐτὴ μένει· εἶναι ἡ πιστὴ σύντροφός μας σὲ κάθε περίστασι καὶ σὲ κάθε ἡλικία.

Ἡ Λέσχη τοῦ ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ

Στὴ γωνία τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου ἡ Λέσχη τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ ἀνοίγει διάπλατες τὶς θύρας της σὲ ὅσες νέες θέλουν νὰ εὗρουν μετὰ τὴν ἐπίπονη ἐργασία τῆς ἡμέρας, ἓνα περιβάλλον φιλόστοργο, φιλοξενον, εὐγενικό, ποὺ νὰ τὶς βοηθῇ νὰ ξεχνοῦν τὶς δύσκολες ὥρες τῆς ζωῆς των.

Θελήσαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ ἡμεῖς τὸ "Ἰδρυμα, ποὺ ἐκτελεῖ ἓνα μεγάλο κοινωνικὸ σκοπὸ.

Εἶναι ἡ ὥρα 8 τὸ βράδυ, ἡ ὥρα ποὺ παρουσιάζει ἡ Λέσχη τὴ μεγαλήτερη κίνησι.

Στὶς εὐρύχωρες αἰθουσες κομπᾶ διευθετημένες, τὰ κορίτσια πηγαίνονται εὐθυμὰ καὶ ζωηρὰ. Ἐνας ὄμιλος κοριτσιῶν τραγουδεῖ ἐλληνικά τραγούδια, ἄλλες διαβάζουν, πλέκουν, ἡ παίζουν ἓνα ζωηρὸ πιγκ-πόγκ. Αἰσθάνονται πόσο θαθεῖα τὶς αγαποῦν μὲ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον, πόσο ἐντατικά ἐργάζονται καὶ φροντίζουν γιὰ κείνες, ἐκεῖνοι, ποὺ ἀνέλασαν τὸ ἔργο αὐτό.

Ἡ κ. Ἐμπεδοκλὴ εἶχε τὴν καλωσύνην ν' ἀπαντήσῃ στὶς ἐρωτήσεις μας.

Μὲ ελάχιστα δικαιώματα ἐγγραφῆς, δραχ. 10, καὶ μηνιαίαν συνδρομὴν 5 δραχμῶν, τὰ κορίτσια ἔχουν μαθήματα ἐλληνικά, ψυχαγωγίαν καὶ μιὰ καλὴ βιβλιοθήκην στὴ διάθεσίν τους. Μὲ 20 δραχμὰς ἀκόμη, παρακολουθοῦν μαθήματα γαλλικά, ἀγγλικά καὶ κοπτικῆς καὶ μὲ 2 δραχ. ἔχουν συσσίτιον ἐκεῖνες ποὺ θέλουν.

Ἐν τῷ μεταξύ βλέπομεν κορίτσια νὰ προσέρχωνται πρὸς ἐγγραφὴν ἢ νὰ ζητοῦν προσκλησεις, διότι τὰ μέλη διοργανῶνουν γιορτές, παραστάσεις, στὶς ὁποῖες προσκαλοῦν τὶς φίλες τους. Μιλοῦμε γιὰ τὴν ἀλληλεγγύην, ποὺ δεῖχνουν τὰ κορίτσια μετὰ τῶν, οἱ μεγάλες φροντίζουν γιὰ τὶς μικρές.

Διακόπτομεν τὴν συνομιλίαν γιὰ νὰ παρακολουθῶμεν τὰ μαθήματα τῆς κοπτικῆς. Ἡ ἐργατικότης τῶν κοριτσιῶν καὶ τὸ θρόισμα τοῦ χαρτιοῦ μᾶς θυμίζουν τὸν βόμβον μελισσῶν.

Πρωτοῦμε γιὰ τὶς ἐργατικὰς ἐξοχὰς τῆς Ἀνω Βούλας. Ἐφ'ἐτος, μᾶς λέγει ἡ κυρία Ἐμπεδοκλὴ, χάρις στὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κ. Κορυζῆς γιὰ τὸ ἔργον μας, τελειοποιήσαμε καὶ ἐπεκτείναμε τὰς ἐγκαταστάσεις μας.

Θὰ μᾶς εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῶμεν ἐκ περιτροπῆς 500 κορίτσια, ποὺ θὰ παραμένουν ἐπὶ

15 ἡμέρας στὶς κατασκηνώσεις μας, καὶ τοῦτο ἐπὶ δύο μῆνας. Αἱ νέαι κατασκηνώσεις εἶναι ἀνέτες καὶ μὲ μόνιμες, τέλειες ἐγκαταστάσεις λουτρῶν, μαγειρίων κτλ. Θὰ στεγᾶσουν ὅχι μόνον τὰ κορίτσια τῆς Λέσχης, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐργαζόμενα κορίτσια προσέλθουν ἐκεῖ. Πολλὰ ἐργοστάσια μᾶς στέλλουν τὶς ἐργάτριές των καὶ πληρώνουν τὶς 25 δραχμὲς ποὺ ζητοῦμε ἡμερησίως. Τὰ κορίτσια τῆς Λέσχης πληρώνουν ἀπὸ 5—20 δραχμὲς».

Αἱ παραθερίζουσαι θὰ εἶναι διαμοιρασμέναι σὲ δύο τμήματα, 300 στὸ ἓνα καὶ 200 στὸ ἄλλο.

Τὴν Λέσχην Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ διευθύνει ἡ δνὶς Ἀμαλία Λυκουρέζου καὶ ἡ κ. Ναυσικὰ Παραπαντάνη.

Τώρα εἶναι ἡ ὥρα ποὺ τὰ κορίτσια ἐπιστρέφουν σπῖτι τους. Ἐκεῖ δὲν τὶς περιμένει πάνιωτο εὐτυχία καὶ χαρὰ, ἀλλὰ ἡ Λέσχη τοῦς ἔδωκε ἀνάπαυσιν καὶ γαλήνη, τὶς μορφώνει, τὶς ἐπιβλέπει καὶ τὸ σπουδαιότερο, τὶς ἀποτρέπει ἀπὸ σχέσεις, ποὺ δὲν εἶναι πάντοτε ὠφέλιμες γι' αὐτές.

Αἰσθάνονται στὴν ψυχὴ τους θαθεῖα ἱκανοποίησι, ποὺ θὰ ἐπανέλθουν καὶ αὔριο. Φ.Μ.

Μερικὲς Συμβουλὲς γιὰ καθημερινὴ σκέψιν

"Όταν παραπονεῖσθε γιὰ τὸν ἄνδρα σας, λέγοντας «δὲν εἶναι ὅπως τὸν νόμιζα», σκεφθῆτε ἂν σεῖς εἰσθε πάντοτε ὅπως σᾶς ἤθελεν ἐκεῖνος.

* Οἱ ἄνδρες διευθύνουν τὸ βίον στὶς κύριές του γραμμὲς, οἱ γυναῖκες ὁμῶς δημιουργοῦν μιὰν ἀτμόσφαιρα οἰκογενειακῆς στοργῆς καὶ ἀνέσης. Μὴ θεωρεῖτε τὸ σύζυγο ὡς ἀπλοῦν σύντροφο, ποὺ δὲν πρέπει νὰ σᾶς στενοχωρεῖ. Πρέπει ἀπ' ἐναντίας νὰ τοῦ δείχνετε τὴν ἀγάπην σας.

* Τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου σας δὲν ἀνελάβατε τὴν κατάκτησίν του μόνο γιὰ μιὰ ἡμέραν, ἀλλὰ γιὰ ὅλοκληρὴν τὴν ζωὴν.

* Δὲν πρέπει στὸ συζυγικὸ σας βίον ν' ἀναπαύεσθε πάνω στὰ κεκτημένα.

Σεβαστὴ δέσποινα καὶ φιλόστοργος μητέρα, ἡ Ἀριάννη Χριστοφίδου, ἀπέθανεν. Ἡ μεταστάσα ἦτο ἀφωσιωμένη φίλη τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ τῆς «Ἑλληνίδος», συνέτρεχε δὲ πάντοτε πᾶν ἔργον φιλανθρωπίας καὶ προόδου. Ἡ «Ἑλληνὶς» συλλυπεῖται θερμότατα τοὺς οἰκέτους της.

Ἀπ' ὅλον τὸν Κόσμο

Ἡ διευθύντρια τοῦ περιφήμου ραπτικού οἴκου τῶν Παρισίων Ἰωάννα Λαβέν ἐργάζονταν σὲ ἡλικία 13 ἐτῶν ὡς ἀπλή μαθήτρια σ' ἓνα ἀτελιέ. Ὑστερα ἀπὸ λίγα χρόνια ἐγκατεστάθη σ' ἓνα μικρὸ δωμάτιο κ' ἐφτιαχνε γιὰ ἴδιο λογαριασμό της καπέλλα, ποὺ ἦσαν τόσον κομψὰ καὶ ὠραῖα, ὥστε δὲν ἄργησε ν' ἀποκτήσῃ πελατεία. Τis πρώτες μεγάλες της ἐπιτυχίες ἐσημείωσεν, ὅταν ἔρραψε γιὰ τὴ μικρὴ της ἀδελφὴ καὶ γιὰ τὴν κορούλα της φορεματάκια τόσον νόστιμα καὶ καλαιοθητικά, ποὺ ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν τῶν μητέρων. Ἡ ἐπιτυχία τῶν πρώτων αὐτῶν μοντέλλων τὴν παρέκίνησε νὰ ἐργασθῇ ὡς ράπτρια.

Ἀνέθηκε τίς βαθμίδες τῆς φήμης της ἀπὸ τὰ παιδικὰ αὐτὰ φουστανάκια ὡς τὴν πολυτελεστατή νυμφικὴ ἐσθήτα. Τὸ 1890 ἐγκατεστάθη ἡ κυρία Λαβέν σ' ἓνα μικρὸ διαμέρισμα σπιτιοῦ, τὸ ὁποῖον κατέχει σήμερα ὁλόκληρο μὲ δύο ἄλλα γειτονικά ὁ οἶκος Λαβέν, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ μεγαλειότερη ραπτικὴ ἐπιχείρησι τῶν Παρισίων.

«Ἀγαπῶ μὲ φανατισμὸ τὴν τέχνη μου», ἐδήλωσεν ἡ κ. Λ. εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, «καὶ τῆς ἀφιέρωσα ὁλόκληρὴ τὴ ζωὴ μου. Νομίζω ὅτι ἐξυπηρετῶ καὶ τὴ Γαλλία, γιατί οἱ Γαλλίδες πρωτοστάτησαν πάντοτε στὰ ζητήματα τῆς κομψότητος καὶ τῆς φιλοκαλίας. Δὲν θεωρῶ τὴν ἐργασίαν ὡς μέσον ὑπάρξεως ἢ καθήκον, ἀλλ' ὡς πραγματικὴ ἀμοιβή, ποὺ μᾶς δίδει ὑγείαν καὶ κέφι, δηλ. τὴν εὐτυχία τῆς ζωῆς».

Προμηνύοντα γεράματα ὅταν σὰς λέει ὁ κομμωτής σας : «Ναί, εἶναι τὸ χτένισμα τῆς μόδας, μὰ ξέρετε, δὲν κολακεύει πολὺ τὸ πρόσωπο,

ὅταν μιὰ γυναῖκα σὰς παραχωρεῖ τὴ θέση της στὸ λεωφορεῖο, ἢ σὰς ἀφίνει νὰ περάσετε πρώτη,

ὅταν οἱ νέες γνωριμίες σας δὲν ἀποροῦν ὅτι ἔχετε κόρη 20 χρονῶν. Κι' ὅμως παντρευτήκατε τόσο νέα!

ὅταν ἡ ράπτριά σας δὲν σὰς ἐνθαρρύνει γιὰ ἓνα μοντέλλο καὶ σὰς συνιστᾷ ἓνα ἄλλο φόρεμα, ποὺ θὰ σὰς κάνῃ «πιὸ νέα»,

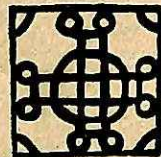
ὅταν κάποιος φίλος τοῦ πατέρα σας σὰς ρωτᾷ ποιά νομίζετε ὅτι ἔπαιξε καλλήτερα τὴν «Κυρία μὲ τὰς Καμελίας», ἢ Γκρέτα Γκάρμπο ἢ ἡ Σάρα Μπερνάρ, καὶ σεῖς τοῦ ἀπαντᾶτε ὅτι εἶ-

σθε πολὺ νέα γιὰ νὰ θυμεῖσθε τὴ Σάρα Μπερνάρ,

ὅταν λέτε: «πῶς ἀναθέτουν τὸν κανονισμό τῆς κινήσεως σὲ τόσο νεαροὺς ἀστυνόμους,

ὅταν σὰς λέει ἡ κόρη σας, πῶς θ' ἄπρεπε νὰ τῆς δώσετε τὸ πράσινο ἀδιάβροχό σας, γιατί τὸ χρώμα δὲν σὰς πάει,

ὅταν ὁ γιατρός σὰς συμβουλεύει νὰ κάνετε καλλήτερα περίπατο, παρὰ τένις, ποὺ εἶναι ὀλιγώτερο κουραστικὸ γιὰ τὴν καρδιά σας.

Υγεία Τροφῶν

Πέρνε πάντα τὰ γεύματά σου σὲ ὦρες τακτικές

—Χέρια, δάκτυλα, νύχια πλυμένα, θουρτισμένα καὶ στίς κρύπτες των.

—Γιὰ νὰ ἔχεις καλὸ φαγὶ χρειάζεται καλὴ νοικοκυρά· ὅταν τὸ σάλιο ἔρχεται στὸ στόμα, καὶ τὸ στομάχι χωνεύει.

—Γιὰ νὰ γεράσεις ἐν εὐθυμῇ, μάσσα καλὰ καὶ φρόντιζε πρὸ παντὸς γιὰ τὰ δόντια σου.

—Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκλεκτικός: οὔτε φυτοφάγος, οὔτε κρεοφάγος. Τρώγει κρέατα, φρούτα, χόρτα: παμφάγος.

—Οἱ σάλτσες, τ' ἀρτύματα, τὰ θηράματα, τὰ φοαγκρά ἐτοιμάζουν γιὰ τοὺς καλοφαγάδες κακὰ γεράματα.

—Ἐὰν τὸ ἔντερον ἀδρανεῖ, προτίμησε τὰ χόρτα, φρούτα καὶ γιαούρτι.

—Ἐὰν τὰ ἔντερα ἔχουν ἐρεθισμό, θὰ σὲ σώσει ἡ νηστεία.

—Πίνε ἓνα ποτήρι νερὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ κοιμηθεῖς κ' ἓνα τὸ πρῶν ποὺ θὰ ξυπνήσεις.

Εκεῖνος ποὺ δὲν θυμᾶται καλὰ τὴν παιδική του ἡλικία, θὰ εἶναι κακὸς παιδαγωγός.

Ὅποιος εἰρωνεύεται καὶ ψεύδεται ἐνώπιον παιδιῶν, διαπράττει ἀσυγχώρητο ἀμάρτημα.

Οἱ γονεῖς συγχωροῦν πιὸ δύσκολα τὰ ἐλαττώματα τῶν παιδιῶν των, ποὺ οἱ ἴδιοι τοὺς τὰ μετέδωσαν.

Εἰδήσεις

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας τῆς 24ης Μαρτίου ἀπενεμήθη στὴν κυρία Λιλιή Ἰακωθίδου μέρος τοῦ βραβείου Ἀλεξάνδρας Χωρέμη, γιὰ τὸ τρίπρακτον θεατρικὸν της ἔργον «Τὰ κορίτσια».

—Μετά πρότασιν τῆς Συγκλήτου καὶ κατ' ἀπόφασιν τῆς ὁλομελείας, ἀπένειμεν ἡ Ἀκαδημία τὸ ἀργυροῦν αὐτῆς μετάλλιον εἰς τὴν κ. Ἀνναν Τριανταφυλλίδου, ἀντιπρόεδρον τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, δι' ὅσα μέχρι τοῦδε πολλὰ καὶ καλὰ ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνίδων, καθὼς καὶ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ πνεύματος τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ φιλανθρωπίας.

Με πολλὴ χαρὰ χαιρετίζεται ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἡ ἑναρξίς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν. Ὡς ἐκφωνήτρια προσελήφθησαν εἰς αὐτὸν αἱ κ. κ. Ἀφρ. Λαουτάρη, Ἀγγ. Κοτσάλη καὶ Ἀντ. Κονταράτου.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως κ. Ἰω. Μεταξᾶς ἐνεκαίνισεν τὴν 3ην Ἀπριλίου τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Πρωτευούσης δημιουργηθέντα «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς». Τὸ Ἐθν. Συμβούλιον Ἑλληνίδων, μὲ τὴν Κονίστραν τῶν Πετραλώνων, ὅπου ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους παίζουν καὶ χαίρονται 5000 παιδιὰ τοῦ ἐκεῖ συνοικισμοῦ, εἶναι ὑπερήφανο, ὅτι οἱ ποσπάθειές του συνταυτίζονται μὲ τίς ἐνέργειες τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν προστασίαν καὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τῇ φροντίδι τοῦ Ὀρησκευτικοῦ καὶ Φιλανθροπικοῦ Συλλόγου Κυριῶν Ἀμαρουσίου, ἡ «Ἀγία Μαρίνα», ἀνηγέρθη ἀναρρωτήριον ἐντὸς ἰδιοκτητοῦ πευκοφύτου μεγάλης ἐκτάσεως εἰς θέσιν Παληάγιαννη Μελισσίων. Στὸ ἀναρρωτήριον αὐτὸ θὰ θρῖσκουν περίθαλψιν γυναῖκες σωματικῶς ἐξηντημένες καὶ θ' ἀνακτοῦν τὴν κλονισθεῖσαν ὑγείαν τῶν μὲ τὴν κατάλληλον διαίταν καὶ τὴν παραμονὴν στὴν ἐξοχὴ. Τὸ ἔργον τῶν φιλανθρώπων κυριῶν ἐπετεύχθη διὰ μακρὰς καὶ ἀθορύβου ἐργασίας. Ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι μεγάλος, γιατί θὰ δρᾷ προληπτικῶς κατὰ τῆς φυματιώσεως.

Στὴ Λίμα τοῦ Περού ἰδρύθη σχολὴ κοινωνικῆς προνοίας, ποὺ θὰ μορφώσῃ κύριως ἐπισκέπτριες ἀδελφές. Ἡ σχολὴ θὰ διευθύνεται ἀπὸ συμβούλιον ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναῖκες, τὸ δὲ κράτος θὰ χρησιμοποιοῖ τὰς πτυχιούχους ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν του.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. διώρισε τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ποὺ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς

Συνελεύσεως, θὰ ἀναλάβῃ τὴν μελέτην τῆς νομικῆς θέσεως τῆς γυναῖκος ἀνὰ τὸν κόσμον. Τὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦν ἑπτὰ εἰδικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων τέσσαρες γυναῖκες: αἱ κ. κ. Kerstin Hesselgren (Σουηδία) Paule Bastid (Γαλλία) Anka Godjenac (Νοτιοσλαβία) καὶ Dorothy Kenyon (Η. Π.).

Αἱ γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου θὰ παρακολουθήσουν τίς μελέτες τῆς ἐπιτροπῆς μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον, καὶ θὰ εὐχῶνται εὐκρινῶς γιὰ τὸ αἶσιον πέρας τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἡ Ἀμερικανὶς κ. Μπάρρων διωρίσθη δικαστὴς στὸ πρωτοδικεῖον τῆς Βοστώνης· πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδη ἐκτελοῦσε στὴν πόλιν αὐτὴ χρέε εἰσαγγελέως.

Ἡ κόμησσα Ἀππονύϊ, ποὺ εἶναι πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τῶν Οὐγγαρίδων, ἐώρτασε πρὸ ὀλίγου τὴν ἐπέτειον τῶν 70 τῆς χρονῶν. Εἶναι σύζυγος γνωστοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἡ κόμησσα ὑπῆρξε μέλος τῆς Οὐγγρικῆς ἀποστολῆς στὴ Γενεύη ἀπὸ τὸ 1928, εἶχε δὲ τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύσῃ τῆς 5ος ἐπιτροπῆς τρεῖς φορές: τὸ 1930, 35 καὶ 37. Ἐνδιαφέρεται ὁλως ἰδιαιτέρως γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῶν ναρκωτικῶν, ἐπίσης γιὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, γιὰ τὸν κινηματογράφον καὶ τὸ ραδιόφωνον σχετικῶς μὲ τὴν παιδείαν.

Αἱ γυναῖκες ὁργανώσεως τῆς Σουηδίας διεξάγουσιν ἀπὸ τοῦδε ἀγῶνα προπαγάνδης γιὰ τίς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογάς, ποὺ θὰ γίνωνται τὸ φθινόπωρον. Ὁ σκοπὸς τους εἶναι νὰ κινήσουν καὶ τίς γυναῖκες ποὺ ἔδειξαν ὡς τώρα ἀδιαφορίαν γιὰ τὰ πολιτικά τους δικαιώματα. Ἐλπίζουν ὅτι θ' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ὑποψηφίων.

Ἡ κυρία Νάννα Σβάρζ, διάσημος ἱατρός, διωρίσθη καθηγήτρια τῆς ἱατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Στοκχόλμης. Συνεπὶς τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νοσοκομείου Σεραφίκερ, ποὺ εἶναι κρατικὸν ἱδρυμα. Ἡ κυρία Σβάρζ εἶναι ἡ πρώτη γυναῖκα καθηγητῆς Πανεπιστημίου στὴ Σουηδία.

Ὁμοίως στὴ Νορβηγία ἡ ἑδρα Παιδαγωγικῆς, ποὺ ἰδρύθη τελευταίως στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ὀσλο, ἐνεπιστεύθη σὲ γυναῖκα.

—Ἡ κυρία Ἐνγκ, ποὺ ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ψυχολογικοῦ ἰνστιτούτου τῆς Νορβηγίας, εἶναι ἡ τρίτη γυναῖκα καθηγητῆς στὴν Νορβηγία.

Ἡ 10η Φεβρουαρίου θὰ μείνῃ ἀξιοσημείωτη ἡμέρα στὴν ἱστορίαν τῆς γαλλικῆς φεμινιστικῆς κινήσεως. Ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην, χωρὶς συζήτησι, τὸν νόμον περὶ τῶν ἀστικῶν δικαιωμάτων τῆς ἐγγάμου γυναῖκος, ποὺ τὸν

είχεν ήδη δεχθῇ ἡ Γερουσία τὴν 19 Μαρτίου 1937. Ἡ τελικὴ ἐπικύρωσις τοῦ νόμου ἐορτάσθη στὴ Γαλλικὴ ὡς νίκη τῶν γυναικῶν, ὅστερα ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες ἄλλων χωρῶν συμμερίζονται τὴν χαρὰν τῶν Γαλλίδων γιὰ τὴν πρόοδον αὐτὴν. πού τοὺς ἐξασφαλίζει τὴ νομικὴ τους θέσι.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰακώβου Ντέκβορθ, δημάρχου στὴν Ἀγγλικὴ πόλιν Ρότονταϊλ, διωρίστηκε στὴ θέσι τοῦ ἡ σύζυγός του. Ἔτσι αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν δημάρχων στὴν Ἀγγλία.

Εἰς τὴν Γαλλίδα συγγραφέα Σιμόνην Σαιν-κλαίρ ἀπενεμήθη τὸ μεγάλο λαϊκὸ βραβεῖο γιὰ τὸ μυθιστόρημά της «Κόκκινη Ντάλια».

Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Μωαμεθανοὺς ὑπάρχους της νὰ παραιτηθοῦν θεληματικῶς τῆς πολυγαμίας. Οἱ γυναῖκες ὁργανώσεις ἐδέχθησαν πρόθυμα τὸ διάταγμα κ' εὐχαρίστησαν διὰ τοῦ τύπου τὴν κυβέρνησιν γιὰ τὴν πρωτοβουλία της αὐτῇ.

Μεταρρυθμίσεις στὸ ζήτημα τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἐργασίας τοῦ Ε.Σ.Ε., πού λειτουργεῖ πρὸ τριετίας καὶ τοποθέτησεν ὡς τώρα πλείστες ἀνεργες γυναῖκες, παρατήρησε, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰ ἐξῆς: Προσέρχονται τελευταίως σὲ μεγαλειότερον ἀριθμὸν γυναῖκες παντρεμένες, χήρες, πρῶν ὑπηρετρίες κλπ., πού ζητοῦν μιὰ δουλειὰ γιὰ νὰ κερδίσουν κάτιτι, καὶ καταλήγουν νὰ θέλουν ἔργασίαν παραδουλεύτρας. Δὲν θέλομε νὰ μιλήσωμε σήμερα γιὰ τὸ περιζήτητο αὐτὸ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ γιὰ τὴ σπιτικὴ ἔργασίαν, πού γίνεται μὲ τὴν ἡμέρα ἢ τὴν ὥρα, ἐκτελουμένη ἀπὸ ἐξωσπιτικὸ προσωπικόν. Ἡ ἀλλαγὴ πού παρατηρεῖται στὴν οἰκιακὴ ὑπηρεσίαν, ὀφείλεται, νομίζομε, σὲ πέντε αἰτία: 1) Τὰ διαμερίσματα στὶς καινούργιες πολυκατοικίες εἶναι πολὺ μικρά γιὰ νὰ περιέχουν δωμάτιον ὑπηρεσίας, ἔχουν ὅμως ὅλες τὶς σύγχρονες ἀνάσεις καὶ ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι ἀπαραίτητη.

2) Τὰ νέα ἀνδρόγυνα, καθὼς καὶ οἱ ὀλιγώτερον νέοι, εἶναι σπορτίφ, καὶ ἀγαποῦν πολὺ τὰ σπόρτ· πολλοὶ ἔχουν αὐτοκίνητο, θγαίνουν συνεπῶς συχνά· τί νὰ τὴν κάμουν τὴν ὑπηρετρίαν;

3) Γιὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, πού δὲν ἐξετάζομεν ἐδῶ, τὰ μωδέρνα ἀνδρόγυνα ἔχουν λίγα παιδιὰ. Ἡ μητέρα τα φροντίζει μόνη.

4) Οἱ νεώτερες γυναῖκες εἶναι ἡρακτικές καὶ γρήγορες, ἀκόμη καὶ ἐκείνες πού ἔχουν ἐπάγγελμα, φροντίζουν μόνες τὸ νοικοκυριό τους.

5) Πολλές οἰκογένειες ἔχασαν μεταπολεμικῶς τὴν περιουσίαν τους καὶ δὲν μποροῦν νὰ δαπανοῦν γιὰ μόνιμη ὑπηρεσίαν.

Γιὰ ὅλες αὐτὰς τὶς αἰτίες ἡ μόνιμη ὑπηρεσία ζητεῖται ὀλιγώτερον, θὰ λάβῃ δὲ ἐπέκτασιν ἡ ὑπηρεσία μὲ τὴν ὥρα ἢ τὴν ἡμέραν. Προκειμένου ὅμως περὶ κοριτσιῶν δὲν θεωροῦμε τὸ νέον αὐτὸ σύστημα ἱκανοποιητικόν. Τὸ ζήτημα τῆς στεγασεῶς τῶν εἶναι σοβαρὸ πρόβλημα, καθὼς καὶ ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον περνοῦν τὶς ὥρες τῆς σχολῆς.

Ἡ θετὴ κόρη τοῦ Μαρκόνη Σάν παραμῦθι μοιάζει ἡ τύχη καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς Βέρθας Κούμπ, Γερμανίδος, παιδὶ πτωχῆς οἰκογενείας, πού ἔμεινε νωρὶς ὀρφανὸ καὶ εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ἐμπήκε ὑπηρετρία στὸ σπῆτι ἑνὸς γιατροῦ στὸ Φρήμπουργκ τῆς Βάδης. Ὑστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια ἐδήλωσεν ἡ Βέρθα στὸν γιατρὸ πῶς κοντὰ στὰ πιάτα πού ἔπλενε καὶ κοντὰ στὶς σπιτικές δουλειάς, ἐπέκτησε διπλωμα ἀνωτέρας παιδείας καὶ ὅτι εἶχεν ἐγγραφῇ στὸ Πανεπιστήμιον, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὶς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς της. Αὐτὸ ἐξηγοῦσε καὶ τὶς συχνὰς ἐξόδους της, πού εἶχεν ἐμβάλλει τοὺς κυρίους της σὲ ὑποψίες. Ἐπὶ τέλους κατάρθωσε νὰ δώσῃ διπλωματικές ἐξετάσεις στὸ Βερολῖνον, ὅπου συνήντησεν συνεργάτες τοῦ Μαρκόνη, τοὺς ὁποίους ἠκολούθησε χάριν σπουδῶν στὴ Φλωρεντία. Ἐκεῖ τὴν ἐγνώρισαν μὲ τὸν μεγάλον Ἰταλόν, προσελήφθη στὴν ὑπηρεσίαν του, τὸν βοηθοῦσε στὶς ἐρεῖνες του καὶ τέλος τὴν υἱοθέτησε. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαρκόνη ἐθηκολούθησε τὶς ἐργασίας του· ἰδίως τὸν ἀπασχόλησε τὰ τελευταῖα τοῦ χρόνου τὸ πρόβλημα τῆς τηλεγραφῆς καὶ τῆς χρησιμοποιοῦσεως τῶν θραχέων κυμάτων στὸν τηλεγράφο, στὸ τηλέφωνο καὶ στὴν τηλεόρασι. Ἡ Βέρθα Κούμπ εἶναι μόλις 28 χρόνων. Χθὲς ἀκόμα ἦταν πτωχὴ ὑπηρετρία· κατάρθωσε μὲ τὴ θέλησίν της νὰ γίνῃ συνεργάτις τοῦ μεγάλου Μαρκόνη καὶ σύμφωνα μὲ τὴ θέλησιν τοῦ σοφοῦ, ἡ διάδοχός του, ἡ «πνευματικὴ του κληρονόμος».

Εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν στὴν περιφέρειαν Φούλχαμ τῆς Ἀγγλίας, ἐξελέγη μὲ μεγάλη πλειονοψηφία ἡ ὑποψηφία τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος δνὶς Ἔδιθ Σάμμερσεκλ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν βουλευτῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἀνέρχεται ἤδη εἰς 12.

Διαγωνισμὸς γιὰ σενάριο κινηματογράφου μὲ θέμα τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν. Συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν κατὰ τὴν 18ην Συνεδρίαν της, προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν συγγραφὴν σεναρίου διὰ τὴν

Κ.Τ.Ε. Ὁ διαγωνισμὸς προβλέπει τὴν ἀπονομὴν διαφόρων βραβείων καὶ ὑποδεικνύει τὶς ἐξῆς δύο κατηγορίας ταινιῶν: α) Ταινίαν γενικοῦ χαρακτήρος, πού θὰ ὑπογραμμίσῃ τοὺς θεμελιώδεις σκοποὺς τῆς συνθήκης καὶ τὰς κυριωτέρας μορφὰς τῆς δράσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. β) Ταινίαν εἰδικοῦ τύπου ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς Κ. Τ. Ε. (λόγου χάριν τὸν κανονισμὸν τῆς πολιτικῆς διαφορᾶς, τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Τμήματος Ὑγιεινῆς, ὅπως ἡ θρεφοκομία, ἐπιδημιαί, ὀρθοθεραπείαι. Τὴν ὁργάνωσιν τῶν μέσων συγκοινωνίας, ὡς τὴν ἐννοιοποίησιν τῶν σημάτων, τὸν φωτισμὸν τῶν ἀκτῶν, καταπράυνσιν τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης διὰ θαρέων ἐλαίων ἢ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς νομίμου ἐμπορίας τοῦ ὀπιοῦ καὶ ἄλλων ἐπικινδύνων φαρμάκων κλπ.). Αἱ ταινίαι θὰ εἶναι ἡχητικαί, μὲ ἐπεξηγήσεις εἰς Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν. Δὲν θὰ ἔχουν μῆκος ἄνω τῶν 2000 μέτρων. Τὰ σενάρια πρέπει νὰ εἶναι ὁλοκληρωμένα μὲ τεχνικὰς λεπτομερεῖς ὁδηγίας, καὶ ὡς πρὸς τὴν λήψιν τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ ἤχου.

Τὰ χειρόγραφα δέον ν' ἀπευθυνθοῦν πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς Γενεύην, ἢ ὁποῖα δίδει καὶ πᾶσαν πληροφορίαν.

Στὸν Πειραιᾶ ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς «Λέσχης τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ». Παρέστη ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη, ἡ κ. Α. Κορυζή, Α. Μαντζούφα, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κ. Φωκᾶς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς Πειραιῶς κ. Σπηλιώτης. Μετὰ τὸν ἀγασμὸν προσεφώνησε τὴν Α.Β.Υ. τὴν πριγκίπισσαν, ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ ἰδρύματος, ἡ ἀντιπρόεδρος κ. Ἐλένη Λελοῦδα. Μανθάνομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας διέθεσε διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Λεσχῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς περὶ τὸ 1.000.000 δραχμῶν.

Υπὸ τοῦ ἀρίστου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λειτουργοῦντος σωματοῦ «Μάννα», Ἐνώσεως Ἑλληνίδων Ἀλεξανδρείας, ἐλάβομεν τὴν λογοδοσίαν τοῦ 1937. Τὸ σωματεῖον διατηρεῖ τὰ ἐξῆς ἰδρύματα:

1) Τὸ Νηπιότροφεῖον ἢ «Μάννα», ὅπου στεγάζονται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὰ νήπια τῶν ἐργαζομένων Ἑλληνίδων γυναικῶν.

2) Τὸ Νηπιακὸν Ὁρφανοτροφεῖον, πού δέχεται Ἑλληνόπαιδα, ἡλικίας 2—9 ἐτῶν, ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

3) Τὸ Ἐξοχικὸν Παράπηγμα κείμενον παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅπου στέλλονται τὰ παιδιὰ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

4) Νυκτερινὴν Σχολὴν ἢ «Ἐργατεῖον», ὅπου ἐκπαιδεύονται κατὰ τὶς βραδυνὰς ὥρες κορίτσια, ἐργάτιδες Ἑλληνίδες. Πλὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἱδρύσκονται αἱ μαθήτριά καὶ γαλλικά, δακτυλογραφίαν καὶ στοιχειώδη ἐμπορικὰ μαθήματα.

5) Μελετητήριον, ὅπου μένουσιν μετὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων τοῦ Παρθεναγωγείου, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν ἐπιμελητρίας, πτωχαὶ μαθήτριά, πού διατρέχουν τοὺς κινδύνους τῶν δρόμων, ἐλλείπει ἐπιβλέψεως.

Συγχαίρομεν τὶς Ἑλληνίδες τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ φιλοπρόθεον δράσιν των.

—Στὴ Νορβηγίαν ἀπὸ πολλὰ χρόνια οἱ γυναῖκες ἔχουν δικαίωμα ψήφου στὶς δημοτικές ἐκλογάς, καὶ μεγάλος ἀριθμὸς γυναικῶν παρκαθέται στὰ δημοτικά συμβούλια τῆς χώρας. — Ἀλλὰ σὲ κανένα μέρος δὲν εἶναι τόσες πολλὰς, ὅσο στὸ δημοτικὸ συμβούλιον τῆς μικρᾶς πόλεως Ζολθέρ. Ὑστερα ἀπὸ τὶς ἐκλογὰς γιὰ τὴν τριετὴ περίοδον 1938—1941 τὸ τέταρτον τῶν συμβούλων εἶναι γυναῖκες.

Τὸ 19ο γαλλικὸ συνέδριον γιὰ τὴν ἀύξεισιν τῶν γεννήσεων, συνήλθε στὸ Μομπελιέ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γερουστατοῦ Γεωργίου Περνώ. Μεταξὺ τῶν συμμετεχόντων ἦσαν ὁ ἐπίσκοπος καὶ ὁ δήμαρχος τοῦ Μομπελιέ, πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ μέγας ἀριθμὸς βουλευτῶν. Στὸν ἐναρκτήριόν του λόγον ὑπενθύμισε ὁ κ. Περνώ, ὅτι τὸ πλεόνασμα τῶν θανάτων ἐναντι τῶν γεννήσεων, ἀνῆλθε στὴ Γαλλίαν τὸ 1935 εἰς 17.000, τὸ 1936 εἰς 12.000, κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ 1937 εἰς ὀχθὺ ὀλιγώτερον τῶν 19.000. Ἡ ἐξαφάνισις αὐτὴ 48.000 ἀνθρώπων ἐντὸς ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν τελείαν ἐρήμωσιν μιᾶς μεσαίας πόλεως. Ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Μ. Μποβερὰ ὁμίλησε γιὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων, ὡς φαινόμενον παρατηρούμενον εἰς ὅλες τὶς χώρες. Γιὰ νὰ μετρηθῇ ἡ ζωτικὴ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου, ἔπρεπε νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς πόσα κορίτσια γεννῶνται ἀπὸ 1000 γυναῖκες. Γιὰ τὴ Γαλλίαν ἀνέρχεται ἡ ἀναλογία εἰς 870, στὴ Γερμανίαν εἰς 900, στὴν Ἀγγλίαν εἰς 800. Στὶς μεγάλας πόλεις εἶναι πολὺ κατωτέρα. Α. χ. στὸ Παρίσι εἶναι 500, στὴ Βιέννη 250. Ἀρὰ λείπουν στὶς μεγάλας πόλεις τὸ ἥμισυ ἕως τὰ τρίτα τέταρτα τῶν ἀναγκαίων γεννήσεων γιὰ τὴ διατήρησιν τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ Μποβερὰ ἐζήτησε φορολογικὴ μεταρρύθμισιν, πού θὰ ἔχῃ σκοπὸ νὰ ἀποβλέπῃ ὀχι στὸ εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, ἀλλὰ στὸν ἀριθμὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας.

Ἡ κ. Τουλεμών ὁμίλησε γιὰ τὸ δικαίωμα

της οικογενειακής ψήφου και για τις γενικές
βάσεις μιᾶς συγχρονισμένης οικογενειακής πο-
λιτικής, ἐνῶ ὁ κ. Ντυβάλ-Ἀρνὸν ἀνέφερε τὰ
πεπραγμένα τοῦ συνεδρίου «Μητέρα καὶ Σπί-
τι», ποῦ συζητήθηκε τὸ καλοκαίρι στὸ Παρίσι καὶ
ἀνέφερε τὸν λόγον τοῦ Πάπα, ποῦ χαρακτηρί-
σεν ὡς φρικτὸν ἀδίκημα τὸ ὅτι ἀκριβῶς πολύ-
τεκνες μητέρες ἀναγκάζονται νὰ κάμουν ἐξω-
σπιστική ἐργασία.

Τὸ σωματεῖον Open Door καλεῖ τὰ μέλη του γιὰ τὸ πέμπτον συνέδριόν του, ποῦ θὰ γίνῃ εἰς Cambridge τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τῆς 25—27 Ἰουλίου ἐ. ἐ. Ὁ σκοπὸς τῆς Open Door εἶναι, ὥς γνωστόν, ἡ οἰκονομικὴ χειραφέτησις τῆς ἐργαζομένης γυναικας.

Κατ' αὐτάς ἐκυκλοφόρησε ἕνα βιβλαράκι ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Γάμος», ὑπὸ Ὑακίνθου Δημητρίου. Περιέχει ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ κάθε χριστιανὸς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου. Ἔκδοσις, Βασιλείου, Σταδίου 48. Καλοτυπωμένον. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δραχ. 5. Καὶ ὅπο τὸν συγγραφέα, Ἀχαρνῶν 246, Ἀθῆναι 8.

Ἡ Πανελλήνιος Ἑκθεσις Καλῶν Τεχνῶν, ποῦ ἀνοίξε στὸ Ζάππειο, εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημη συγκροτημένη καὶ συστηματοποιημένη ἐμφάνισις τῆς καλλιτεχνικῆς μας παραγωγῆς. Καὶ τοῦτο χάρις στὴν κρατικὴ υποστήριξι καὶ ἐνίσχυσι ποῦ γίνεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Τμήματος Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μᾶς δίδει τὰ πρῶτα ζωντανὰ δείγματα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ καλλιτεχνία.

Ἡ ἑλληνικὴ τέχνη πρὸ 100 ἐτῶν. Πληροφοροῦμεθα ὅτι μελετᾶται ἡ ὁργάνωσις μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, στὴν ὁποία θὰ ἀντιπροσωπεύεται ὅλη ἡ ἑλληνικὴ τέχνη τῶν τελευταίων 100 ἐτῶν.

Ἡ ἔκθεσις αὐτή, πού θά καταλάβει ὅλες τῖς αἰθουσές τοῦ Ζαππείου μεγάρου, θά ἔχη ἐξαιρετική σημασία, γιατί ἐκτός τοῦ ὅτι θά συγκεντρώνει τὸ σύνολον τῆς Νεοελληνικῆς τέχνης, πρᾶγμα πού δέν ἔγινε ὡς τώρα, θά δείχνῃ καί πῶς θά μπορούσε νὰ ὁργανωθῇ ἕνα μουσεῖον τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς τέχνης, ἂν τὰ διάφορα ἔργα τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἦσαν ἰδιοκτησία τοῦ κράτους καί δέν ἀνήκον σέ ἰδιῶτες.

Εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγοπούλου ἔγινε μὲν ἐπιτυχία ἡ ἔκθεσις τῆς διδος Σοφίας Κεφάλαια, ποὺ εἶναι ἀπὸ τῆς καλύστερης μαθήτριάς τοῦ κ. Παρθένου.

Ἡ κ. Μαίρυ Σ. Ἀλλέν, ἡ πρώτη γυναίκα ἁ-

στυνόμος και ἀρχηγός τῆς γυναικείας ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, ὁμιλεῖ ὡς ἐξῆς γιὰ τὴ δρᾶσί της:

Δύο τινὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει γιὰ τὴν γυναικεῖα ἀστυνομία· πρῶτον, ὅτι συντελεῖ στὴν πρόληψιν τῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ γυναίκα ἀστυνόμος ξέρει καλλίτερα νὰ φερθῇ καὶ μὲ τοὺς ἐγκληματίας καὶ μὲ τὰ θύματά τους. Γυναῖκες ἀστυνόμοι ἐν στολῇ ἐνεργοῦν παντοῦ προληπτικῶς πάνω σὲ κείνους ποὺ θέλουν νὰ παραβοῦν τὸν νόμο. Οἱ ἄνδρες ἀστυνόμοι, ἂν καὶ ἐκτελοῦν μὲ μοναδικὸ ζήλο τὰ καθήκοντά τους, δὲν εἶναι εἰδιοικοὶ εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσουν καὶ νὰ διαφυλάξουν τὴν ἠθική· ὁ δὲ λαὸς ἀντελήφθη πολὺ γρήγορα τὴ διαφορὰ αὐτή. Ἡμεῖς οἱ γυναῖκες συγκεντρώσαμεν ὅλες τίς δυνάμεις μας πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, διεγνώσαμεν ὅτι ἐκεῖ εἶναι τὰ καθήκοντά μας, ἰδιαίτερα θέλομε νὰ προστατεύσωμε τοὺς νέους, τὰ παιδιὰ, τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀπείρους, τοὺς παραπλανημένους, τοὺς διαφοροτρόπως κινδυνεύοντας. Ἀνέκαθεν ἔχει δοθῇ ἰδιαίτερη σημασία στὴ δικαιοδοσίᾳ τῆς ἀστυνομίας· αὐτὸ δὲ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει καὶ στὸ διορισμὸ γυναικῶν ἀστυνόμων. Ὁχι, θέβαια, νὰ δοθῇ μιὰ ἰδιαίτερη δικαιοδοσία, ποὺ δὲν ἔχουν οἱ ἄνδρες· αὐτὸ θὰ ἔκαμνε νὰ παρεξηγηθῇ ὁ θεσμὸς καὶ θὰ εἶχε ὅλες τίς γυναῖκες ἐναντίον του. Φρονῶ ὅμως ὅτι στὸ προσεχὲς μέλλον κάθε λογικὸς ἄνθρωπος, εἴτε ἄνδρας, εἴτε γυναίκα, θὰ θεωρήσῃ τὴ γυναικεῖα ἀστυνομία ὡς σπουδαῖο παράγοντα τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀνδρὸς ἢ νὰ ξευτελήσῃ τὴν ἐργασία του, ἀλλὰ νὰ τὴν ολοκληρώσῃ καὶ, ὅπερ σπουδαιότερο, ἡ ἀπὸ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐκτελουμένη ἐργασία, νὰ γίνῃ πιὸ καλή. Θὰ μπορούσαμε μὲ πιὸ ἐμπιστοσύνη ν' ἀτενίσωμε τὸ μέλλον, ὅταν τὸ ἐγκλημα, ἀντὶ νὰ τιμωρεῖται, μπορούσε ν' ἀποφευχθῇ προληπτικῶς, ὅταν θὰ χρειασθοῦν ὀλιγώτερες φυλακὲς καὶ φρενοκομεῖα, καὶ ὅταν τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κρατώντας στὰ χέρια τοῦ τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν, θὰ μπόρῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σοφὸ ρητόν: «Καλλίτερα νὰ προλαμβάνῃ, παρὰ νὰ θεραπεύῃ».

Ὁ θάνατος ἐνὸς πατριώτου. Ἀπέθανε τὴν 18ην Ἀπριλίου ὁ Ἰωάννης Δαμθέργης. Αἱ ὑπηρεσίαι του πρὸς τὴν πατρίδα ὑπῆρξαν παμμέγιστα καὶ ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάς θρηνεῖ τὸν πολυτίμον τέκνον της.

Στήλη για τις μητέρες

Ἡ ἡμέρα ποὺ τὰ παιδιά θὰ ἀποχαιρετίσουν γιὰ μερικοὺς μῆνες τὰ θρανία τους πλησιάζει καὶ οἱ μικροὶ ἀπὸ τῶρα ἄρχισαν νὰ πλᾶθουν ὄνειρα γιὰ τὸν τρόπο ποὺ θὰ χρησιμοποιήσουν τὶς διακοπές τους. Ἀνάλογα μὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα κάθε οἰκογενείας, πολλὰ παιδιά θὰ ἔχουν τὴν τύχη νὰ κυλιστοῦν στὴν ἄμμο τῆς ἀκροθαλασσιᾶς, ἢ νὰ σκαρφαλώσουν στὰ δέντρα τοῦ βουνοῦ· ἄλλα θὰ περιορισθοῦν σὲ πέντ' ἔξη μικρὲς ἐκδρομὲς καὶ μερικὰ μπάνια στὴ θάλασσα, καὶ τὰ πιὸ πολλὰ θὰ μείνουν κλεισμένα μέσα στὰ σπίτια τους ἢ τὸ πολὺ πολὺ θὰ τρέξουν λίγο ὡς τὴ γωνιά τοῦ δρόμου. Γιὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ κυρίως, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ἀ- ἀκόμη, οἱ μητέρες πρέπει νὰ καταβάλλουν ἱ- διαιτέρη προσπάθεια, ὥστε τὰ παιδιά νὰ ὠφεληθοῦν πραγματικὰ ἀπὸ τὴν τρίμηνο ἀνά- παυση.

Κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους οι μικροί άνθρωποι κουράστηκαν πολύ και πνευματικά και σωματικά. Τό μικρό τους μυαλό παραφορτώθηκε με τὰ φοβερά προβλήματα της αριθμητικής, με τὴν ἀνοικονόμητη ἑλληνική ὀρθογραφία καὶ με τὴ γεωγραφία, ποὺ κα-
νένας "Ἕλλην δὲν ἔμαθε ποτέ! " Ἀλλὰ καὶ σῶ-
ματικά ἀκόμα τοὺς ἔβλαψε ἡ ζωὴ τοῦ σχολεί-
ου. Πολλὰ ἄρχισαν νὰ καμπουριάζουν, σκύ-
βουν τὸ κεφάλι τους, ὅταν περπατοῦν καὶ ἡ
μυτι τους ἀκουμπᾷ σχεδὸν στὸ τραπέζι, ὅταν
γράφουν.

Τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ ὀφείλει κάθε μητέρα νὰ φροντίσῃ νὰ διορθωθοῦν τοὺς μῆνες τῆς ἀναπαύσεως. Λίγη γυμναστική εἶναι ἀπαραίτητη. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὰ κουράσωμε μὲ συστηματικὴ γυμναστικὴ, ποὺ μπορεῖ νὰ φέρῃ καὶ ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Ἡ ἄσκησις νὰ γίνεται ὑπὸ τύπον παιγνιδίου, ὥστε τὸ παιδί νὰ ὠφεληθῇ διασκεδάζοντας.

Καί πρώτα πρώτα για τὸ καμπουρίσµα :
 Νὰ ξαπλώνεται κάθε πρωὶ χάµω στὸ πάτωµα
 ἀνόσκελα, µὲ τὰ πόδια λυγισµένα. Σιγὰ σιγὰ
 νὰ τεντώνει τὰ πόδια του καὶ πάλι νὰ τὰ λυγί-
 ζη. Πέντε λεπτὰ κάθε µέρα ἀρκοῦν γιὰ νὰ
 διορθωθῇ τὸ κακὸ. Ἄν περπατᾷ µὲ τὸ κεφά-
 λι σκυµένο, βάλτε το νὰ περιφέρεται µὲς στὸ
 σπῆτι µ' ἓνα βιβλίο ἀρκετὰ βαρὺ στὸ κεφάλι.

Τὸ παιδί θὰ διασκεδάσῃ μ' αὐτὴ τὴν ἰσορροπίαν
καὶ ὁ λαιμός του θὰ συνηθίσῃ νὰ εἶναι εὐθυ-
τενής.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως, τὸ καμπούριασμα καὶ τὸ σκύψιμο τοῦ κεφαλίου, προέρχονται ἀπὸ τὴν

κακή στάση που πέρνει το παιδί, όταν γράφει ή διαβάζει. Κι' αυτό πρέπει να το προσέξουμε πολύ. Το τραπέζι ή το γραφείο του να μην είναι ποτέ όριζόντιο, αλλά κεκλιμένο, ή δε κάρεκλα να είναι όσο το δυνατόν πιο κοντά στο τραπέζι, ούτως ώστε να μη μπορη να σκύψη. Καμμιά φορά, το σκύψιμο αυτό οφείλεται στη κακή όραση και πρέπει να συμβουλευθούμε οφθαλμίατρο.

Στην έξοχή, τὸ παιδί παίζοντας μπόρει νὰ κἀν ἀξιόλογα γυμναστική. Ἡ κούνια δυναμώνει πολὺ τοὺς μῦς τῆς ὠμοπλάτης καὶ τῶν θραχιόνων. Τὸ ποδήλατο δυναμώνει ἐξαιρετικὰ τὰ πόδια, ἐπὶ πλέον δὲ τὴν κοιλιά, τοὺς ὠμους καὶ τὰ χέρια. Εἶναι τὸ καλύτερο σπορ γιὰ τὰ παιδιὰ. ἀγόρια καὶ κορίτσια.

Καλὸν εἶναι γιὰ τοὺς μικροὺς νὰ τεντώνωνται εἴτε στὸ κρεβάτι τοὺς εἴτε στὴν ἄμμο ἢ νὰ τοὺς θάζετε μιὰ καρφίτσα ψηλά σὲ μιὰ πόρτα καὶ νὰ τοὺς λέτε νὰ τὴν πάρουν καὶ νὰ τὴν ξανακαρφώσουν τότε μὲ τὸ ἓνα χέρι καὶ τότε μὲ τὸ ἄλλο. Τὸ κολύμβι εἶναι σπουδαῖο γιὰ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν. Μέχρι 15 ἐτῶν ζωῆς 20 ὠφελεῖ πολὺ ἡ θάλασσα, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχει εἰδικὴ περίπτωσις. Ἡ θάλασσα εἶναι ὁ καλὸς φίλος τῶν παιδιῶν.

Κατὰ τὶς διακοπὲς νὰ τὰ ἀφίνετε ἐλευθέρως
να παίζουν καὶ νὰ τρέχουν μὲ συνομηλικούς
τους. Ἡ συναναστροφή τὰ ὠφελεῖ πολύ. Τὰ
κάνει κοινωνικά, μαθαίνουν νὰ ὑποχωρῶν
μπροστὰ τοὺς ἄλλους καὶ δὲν γίνονται ἐγωί-
σταί.

Κι' ὅταν οἱ διακοπὲς τελειώσουν καὶ ξανακλειστοῦν στὸ σχολεῖό τους, θὰ σκέπτονται τὶς ὥραίες μέρες τῆς ἐλευθερίας τους καὶ μὲ νῆες δυνάμεις θὰ προχωρήσουν πρὸς τὰ ἐμπρός.

M. B.

Ἡ γ ν ω σ τ ῆ κ α λ λ ι τ ἔ χ ν ι ς καὶ
καθηγήτρια τοῦ τραγουδιοῦ κ. Μαρία Τριβέ-
λλα ἐπέδειξε πρὸ ἡμερῶν τὴν τάξι της στὴν α-
θουσα «Παρνασσού». Ἡ κ. Τριβέλλα καλλιτέ-
χνης μὲ θερμουργὸν πνοή, μὲ καλλιτεχνική δι-
αίσθηση καὶ ζηλευτὴ μουσικὴ μόρφωση, ἀπέ-
δειξε ὅτι δὲν εἶναι μόνο ἡ ἴδια λεπτὴ ἔρμηνευ-
τρια, ἀλλὰ ὅτι ἔχει τὴν ικανότητα καὶ καθοδηγῇ
τοὺς μαθητὰς της στὸ δρόμο τῆς ἀληθινῆς τέ-
χνης, καὶ τὰ τοῦς ἐξασφαλίζει μὲ ἀνεπη μέθο-
δο τὴν ἀσφαλῆ φωνητικὴ κατάρτιση. Εἶναι μιὰ
σεμνὴ, ἀθύρυση καὶ ἐμπνευσμένη ἐργάτις τῆς
τέχνης, ποὺ τῆς ἀξίζει κάθε ἐπαινος. Κ.Κ.

Τί πρέπει να ξέρουμε για τη μόδα και για την εμφάνισή μας

Τώρα την άνοιξη θα φορεθούν πολύ τα σκωτσέζικα. Προσέξτε όμως! "Αν δεν ήσαστε πολύ λεπτή να κάνετε τη φούστα μονόχρωμη. Τα καρρό παχαίνουν πολύ.

Επίσης φοριούνται πολύ τα μπολερό. "Αν ήσαστε αδύνατη κάνετε το κοντό, πιο πάνω από τη μέση, αν όμως όχι, αφήστε το λίγο πιο μακρύ.

Μη φοράτε ποτέ φούστες λοξές, αν ήσαστε λίγο παχειές. Οι ίσιες φούστες χαρίζουν και κρύβουν πολλά.

Το σατέν είναι πολύ της μόδας. Μη κάνετε όμως ολόκληρο φόρεμα, αν δεν έχετε πολύ κανονικό σώμα. Κολλλάει επάνω σας και δείχνει όλα τα ελαττώματα.

"Αν πρόκειται να κάνετε ένα μόνο καπέλλο, μην το κάνετε πολύ εξαντρίκ. Θα ξέρουν όλοι πώς φοράτε πάντα το ίδιο.

Να είναι απλό και αν είναι δυνατόν να αλλάζετε την κορδέλλα αναλόγως του φορέματος, ώστε να φαίνεται πάντα καινούργιο.

Μη θάφεται ποτέ τα κάτω ματωτσίνια. "Αλλάσσουν το μάτι και δεν καλακεύουν διόλου.

"Αν μεταχειρίζεσθε θερμικά για τα νύχια πολύ κόκκινο, να αφήνετε από κάθε άκρη του νυχιού ένα μέρος άβαφο. "Ετσι τα νύχια σας θα φαίνονται πολύ πιο λεπτά.

Σε πολλές σπάζουν εύκολα τα νύχια. Στην περίπτωση αυτή να θουτάτε τα δάκτυλά σας επί ένα τέταρτο της ώρας κάθε μέρα σε χλιαρό λάδι.

"Αν με το κρύο ξεραίνονται τα χείλη σας, να βάζετε πάνω από το ρουζ λίγο βούτυρο κακάο. Επίσης το θράδυ πριν κοιμηθείτε να τρίβετε τα χείλη σας με μια λιπαρή ουσία.

Πολύ δυσάρεστο και άσχημο είναι, όταν με το κρύο δακρύζουν τα μάτια. Πριν βγείτε έξω να βάζετε λίγο βαζελίνη στεριάζει σε κάθε ρουθόνη. Το λίπος αυτό εμποδίζει τον αέρα να μπαίνει παγωμένος στη μύτη και να κάνει τα μάτια να δακρύζουν.

Και λίγη Μαγειρική

Είς την ερώτησίν μας «Πώς μαγειρεύονται οι αγγινάρες;» ελάβαμε πολλές απαντήσεις. Δημοσιεύουμε κατωτέρω τις πιο πρωτότυπες:

— **Αγγινάρες πιλάφι λαδερό.**

Τις μαγειρεύεις με άνιθο και κρεμμυδάκι. Κατόπιν τις θγάζεις και μέσα στο ζουμί τους βράζεις ρύζι, το όποιο γαρνίρεις κατόπιν με τις αγγινάρες.

— **Αγγινάρες πιλάφι αλά Μιλανέζα.**

Μαγειρεύεις τις αγγινάρες με βούτυρο και με νερό, τόσο, ώστε να μείνει λίγο για σάλτσα. "Ετοιμάζεις ένα άσπρο πιλάφι, το γαρνίρεις με τις αγγινάρες και το περιχύνεις με άσπρη σάλτσα, από γάλα, αλεύρι, βούτυρο και αυγολέμονο.

— **Αγγινάρες τηγανιτές με χυλό.**

Τις κόβεις στη μέση, τις νεροβράζεις, τις θουτάς σε χυλό και τις τηγανίζεις σε λάδι.

— **Αγγινάρες Κυπριώτικες.**

Τις καθαρίζεις και τις μαγειρεύεις με νερό, βούτυρο και ένα ποτηράκι κρασί μαύρο. Να μείνουν με ολίγη σάλτσα.

— **Αγγινάρες γρατέν.**

"Ετοιμάζεις μία πηχτή μπεσαμέλ. Στρώνεις τη μισή σε μία καραβάνα, τοποθετείς επάνω δύο στρώσεις αγγινάρες βρασμένες, κομμένες στη μέση, τις περιχύνεις με λίγο βούτυρο και τριμμένο τυρί, στρώνεις από πάνω την υπόλοιπη σάλτσα και την ψήνεις στο φούρνο.

— **Αγγινάρες γεμιστές λαδερές.**

Τις καθαρίζεις και τις γεμίζεις με κρεμμυδάκια, ψιλοκομμένο άνιθο και γαλέττα. Τις τοποθετείς ορθές και προσθέτεις το ανάλογο νερό, λάδι και αλάτι, για να βράσουν και να μείνουν με τη σάλτσα τους.

— **Αγγινάρες με πουρέ από κουκιά.**

"Ετοιμάζεις ένα πουρέ από κουκκιά ξεφλουδισμένα και γαρνίρεις γύρω γύρω με λαδερές αγγινάρες.

Για τους πάσχοντες από το σικότι και τη χολή είναι ωφέλιμο να πίνουν το νερό όπου έβρασαν οι αγγινάρες.

Σήμερα ρωτούμε τις αναγνώστριάς μας πώς μαγειρεύουν κατά τον καλύτερο και νοστιμώτερο τρόπο τις πατάτες.

ΜΟΔΕΣ

"Αλλοτε το να πάη κανείς σε μία έκδρομή ήταν ολόκληρη περιπέτεια. Δεν υπήρχαν τα μέσα συγκοινωνίας και δεν υπήρχαν πουθενά ξενοδοχεία υποφερτά, για ύπνο και φαί. "Εξ άλλου οι άνθρωποι ήταν πολύ πιο νωθοί και πιο δύσκολοι για τέτοιου είδους επιχειρήσεις.

Σήμερα όλα έχουν αλλάξει. Μπορούμε εύκολα και χωρίς πολλά χρήματα, να περάσουμε ένα Σαββατο-Κυριακό στην έξοχή. Μετά από τη δουλειά μιας ολόκληρης εβδομάδος, τί απόλαυσις, να μπορή κανείς να αναπνέει καθαρόν αέρα, να βλέπη τη φύση και να ξεχνάη για δυο μέρες όλες τις δουλειές και στενοχώριες.

Γι' αυτές τις έκδρομες πρέπει κάθε γυναίκα να ντύνεται απλά και πρακτικά. Μη βάλετε ποτέ για μία έκδρομή το παλιό σας μεταξωτό φόρεμα. Θα είσαστε πολύ άσχημα ντυμένη. Να βάλετε καλύτερα ένα ταγιέρ. Δεν είναι ανάγκη να είναι από ακριβό ύφασμα φτάνει να είναι ζεστό και πρακτικό.

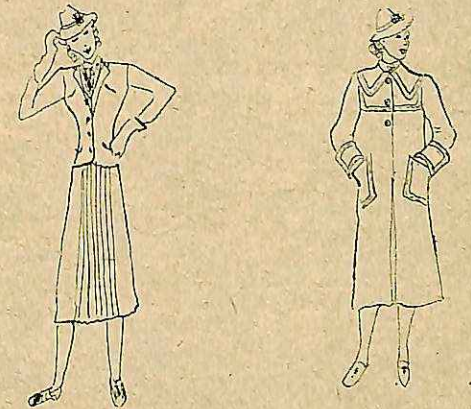
"Η φαρδύα φούστα με πιέτες, θα σας εύκολύνη το θάδισμα. Από πάνω μια ζακέττα σπόρ, με πέτα και τσέπες. "Η φούστα-κυλόττα είναι απαραίτητη φροντίσατε όμως να βρήτε ένα καλό πατρίον, γιατί δεν υπάρχει τίποτε άσχημότερο από μια κακοραμμένη τέτοια φούστα.

Θα πάρετε μαζί σας ένα πανωφόρι σπόρ, από ύφασμα, που δεν τσαλακώνεται εύκολα.

Οι τετράγωνες εσάρπες είναι πολύ της μόδας και πρακτικές. Τις βάζετε στο λαιμό σας, ή στο κεφάλι σας, σαν τσεμπέρι, για να σας προφυλάσση από τον ήλιο και τον αέρα.

Μη βάλετε ποτέ ψηλές μεταξωτές κάλτσες

για έκδρομες. Είναι έξ' ίσου γελοίες, όσο και τα παπούτσια με ψηλό τακούνι. "Αν δεν έχετε χοντρές κάλτσες μπορείτε να βάλετε κοντά καλτσάκια, που είναι πρακτικώτατα. Τα χαμηλά τακούνια εύκολύνουν το θάδισμα και δεν έχουν φόβο να σπάσουν στις πέτρες και στους βράχους.

Πάρτε μαζί σας μία, δυο μπλουζες μάλλινες πλεκτές και μία μεταξωτή, που θα φορέσετε το θράδυ.

Τα πλεκτά είναι, όπως πάντα, πολύ της μόδας. Για τις έκδρομες μάλιστα τα πλεκτά ταγιέρ είναι πρακτικά, γιατί δεν τσαλακώνονται και είναι κανείς πάντοτε της ώρας.

ΟΟΟ

Και για να αφήσουμε την έξοχή και να μιλήσουμε λίγο για τη συνηθισμένη μας ζωή, οας πληροφορούμαι πως θα φορεθούν πολύ εφέτος τα έμπριμέ. Γίνονται σαν ταγιέρ, με φούστα και ζακέττα, με μία μονόχρωμη μπλούζα. "Αλλα πάλι είναι με μπολερό, πάντοτε κλειστά στο λαιμό και με διάφορα «ζαμπό».

M. B.

Το Τμήμα προστασίας παιδιού του Ε.Σ.Ε., υπό την προεδρείαν της κ. Ν. Κωνσταντοπούλου, έμοίρασε την Μεγ. Πέμπτην εις 400 φτωχά παιδάκια φορέματα και παπούτσια, τσουρέκια, αυγά και λαμπάδες. Οι κ. κ. Στράτος και Καρέλλας έδωσαν αρκετά ύφασματα, ο κ. Δρούλιας προσέφερε 250 πήχεις αλατζάδες, ο Πανάγιος Τάφος αυγά, η Μητρόπολις λαμπάδες και ο κ. Τσίτας τσουρέκια. Το Τμήμα απευθύνει εις όλους θερμάς ευχαριστίας.

"L'HÉLLÉNIS,"

Organe mensuel du Conseil National des Femmes Héliennes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Avril 1938

La vingtième Assemblée Générale du Conseil National des femmes Héliennes.

Le 30 Mars 1938 a eu lieu l'Assemblée générale annuelle du Conseil National des femmes Héliennes.

Étaient présentes 39 représentantes des corporations affiliées au Conseil, dont 23 sont d'Athènes, 14 des Provinces, une du Pirée et une de l'étranger. Plusieurs Membres auxiliaires assistaient également à la séance.

La Présidente de l'Organisation, Mme Smaragda Dimara, parla la première en ces termes:

«L'année 1937, fut pour notre Organisation une année de deuil, car elle a été marquée par la perte de notre présidente qui restera d'éternelle mémoire: Rallou Georganta. D'abord membre de la Commission Exécutive pendant 18 ans, elle devint présidente de la Section de l'Enseignement en 1921, et enfin en 1926 présidente de la Commission Exécutive. Rallou Georganta travailla avec un renoncement exemplaire et consacra une partie de sa vie au progrès et au succès de l'action du C. N. F. H.»

Puis la secrétaire du C.N.F.H. Mme E. Varda a donné lecture du compte rendu complet de l'année 1937.

La Commission Exécutive conformément à l'art. 9 du Statut a élu comme Présidente Mme Dimara, et a appelé à la place rendue vacante à la C.E. Mme Alexandra Mantzoulidou qui a obtenu la majorité des suffrages.

Au cours de l'année écoulée, les soins et les efforts de la Commission exécutive, en dehors du service courant, ont recherché d'une part, le maintien de la situation que notre Confédération détient, dans le monde féminin grec organisé, le contact avec les corporations membres du C.N.F.H., et d'autre part à suivre en sa qualité d'affiliée au C.J.F. le mouvement féministe mondial, qui poursuit l'amélioration du sort de la femme, la protection de l'enfant et la prédominance de la Paix dans le cadre de la S.D.N.

Le vaste programme de Prévoyance Sociale, qu'applique avec succès et méthode le gouvernement, a adouci grandement le sort de la femme en Grèce. De même il protège et soutient l'enfant très efficacement.

La C.E. a été reçue avec bienveillance par M.M. les Ministres de l'Hygiène Publique, Education Nationale, Agriculture, Travail, Sureté générale P.T.T., et par Mr le Ministre—gouverneur de la Capitale, auxquels elle a exposé, le but du travail social que poursuit le C.N.F.H. depuis sa fondation, et qui est en accord sur plusieurs points avec le programme de Prévoyance Sociale de l'honorable gouvernement.

Le travail de notre organisation est rendu évident, dans le rapport que la C.E. a préparé à l'occasion du prochain jubilé du cinquantenaire du C.I.F. ce rapport sera publié dans un recueil spécial qui comprendra les travaux de tous les

C.N. membres du C.I.F. Il sera publié dans notre prochain compte rendu.

Parallèlement, par le travail du C.N.F.H. a été poursuivi toujours avec la même sollicitude le progrès, le développement, la prospérité de la femme grecque.

Le conseil profite de cette Assemblée générale pour exprimer une fois encore, ses chaleureux remerciements aux Dames, membres actifs du C.N.F.H. qui travaillent avec renoncement et enthousiasme aux différentes sections et rendent d'appréciables services à notre Organisation.

L'étroite collaboration de la C.E. avec les corporations affiliées au C.N.F.H. et dont l'utilité a été soulignée dans les précédentes Assemblées générales, a été sanctionnée dans le courant de l'année écoulée par l'envoi de circulaires de service, de copies des procès-verbaux de la dernière Assemblée générale, par la publication des comptes-rendus et par la traduction des décisions prises au cours de la dernière Assemblée du C.I.F. à Dubrovnik en Yougoslavie.

La C.E. a toujours pris soin d'aider les corporations des Provinces qui se sont adressées à elle. Si ce comité était tenu régulièrement au courant du mouvement des membres du C.N.F.H. sa collaboration avec le C.I.F. aurait été grandement facilitée. Car le C.I.F. demande toujours et particulièrement pendant ces derniers mois (en raison de son Assemblée générale qui aura lieu en Juillet prochain) de nombreux renseignements sur la situation des différentes questions qui en notre Pays concernent spécialement les femmes.

Comme au courant de l'Assemblée générale du C.I.F. des élections auront lieu, les candidates grecques proposées par la C.E. sont: Mmes Edla Nasou, en qualité de 8ème présidente du C.I.F. Irène Metaxas, pour la v. présidence de la commission de l'Enseignement, Hadjimihalis, pour la commission des lettres et arts. Antonopoulou, pour la commission d'Emigration et Panayotatou pour la v. présidence de la commission d'hygiène.

Le C.N.F.H. sera représenté à l'Assemblée générale du C.I.F. qui se tiendra à Edimbourg par Mme Edla G. Nazou, Irène Metaxa, Hélène Antonopoulou, Zoé Tzirou, Julie Raktivan, Elie Apostolidi et Pauline Dimitriadu.

La section de l'enseignement pour laquelle le décès de sa présidente Rallou Georganta, fut particulièrement cruel, tâche de poursuivre la voie qu'elle lui tracé depuis 1921. Elle a en étude plusieurs projets, parmi lesquels la fondation d'une Ecole de gardes pour enfants. Ces gardes spécialisées font totalement défaut en Grèce. Un autre projet consiste en la création d'une salle de lecture pour enfants. Le fonctionnement de cette salle sera assuré par la section de l'enseignement.

Ce projet a été approuvé par le Ministre gouverneur de la Capitale. Il a promis d'élever le local au frais de l'Etat dans l'enceinte du terrain de jeu de Petralona, appartenant à notre Organisation. Après approbation de votre part du Bilan et du Budget que nous vous avons soumis conformément à l'art. 20 du Statut, veuillez procéder à l'élection de 2 membres de la Nouvelle Commission de contrôle pour 1938.

De même le mandat de la C.E. ayant expiré vous devez en élire une autre pour une nouvelle période de trois ans conformément aux art. 7 et 20 du statut du C.N.F.H.

La Présidente
Smaragda Dimara

La secrétaire générale
Evangelini Varda

Ζροσερόν, λευκόν, μαλακόν δέρμα με την κρέμαν NIVEA

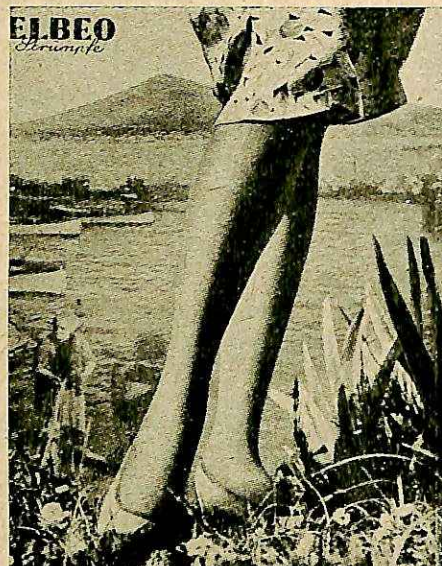
Ἡ καλλιτέρα ὑπηρεσία, τὴν ὁποῖαν δύνασθε νὰ προσφέρετε εἰς τὸ δέρμα σας, εἶναι μία ἐντριβή με κρέμα NIVEA καὶ κατόπιν ἓνα ἐλαφρὸ καὶ ὀλιγόλεπτο μασσάζ. Ἡ θαυμασία θρεπτικὴ ὕλη, τὴν ὁποῖαν περιέχει, ἐξασκεῖ τὴν εὐνοϊκὴν τῆς ἐπίδρασιν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. Ἔτσι τὸ δέρμα σας ἀναζωογονεῖται. Αὐτὸ γίνεται γρήγορα ἀντιληπτὸν ἀπὸ τὸ τέντωμα τοῦ δέρματος καὶ τότε ρυτίδες, πτυχώσεις καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ δέρματος ἐξαφανίζονται.

Τὸ με NIVEA περιποιημένο δέρμα εἶναι μαλακὸ ὡς βελούδο καὶ τρυφερόν· δεικνύει δὲ ὄψιν νεανικὴ καὶ καθαρή.

Με τὴν NIVEA θὰ ἀποκτήσετε ἓνα δέρμα, διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι θὰ σὰς ζηλεύουν.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ μυροπωλεῖα. Τὸ μικρὸ κυτίον δραχ. 8.50, τὸ μεσαῖον δραχ. 15, τὸ μεγάλο δραχ. 30.

ELBEΟ

Ἡ καλύτερα Κάλτσα
γιὰ τὸν καλύτερο κόσμον
Πυκναὶ περιπάτου
καὶ διαφανεῖς ἀνάποδες
βραδυνές.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ
Καταστήματα εἰς τιμὰς ἀπολύτως
ὠρισμένες.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΣΙΑΚΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μητροπόλεως 44-46 — Τηλέφ. 21-315

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΑΡΙΝΑ ΚΑΙ ΘΕΡΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

N. Γ. ΣΟΦΟΥ Α. Ε.

Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἀθηναΐδος

Λευκὰ εἶδη Ἀγγλικά διὰ προίκας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF TRUST COMPANY 205, West 33rd St. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Νομικὸν Γραφεῖον

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

Παρέχει δωρεὰν συμβουλὰς

Ἐκάστην Πέμπτην 12 - 1 μ. μ.

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ

Ἐφαρμόζεται με μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν. Παρέχεται
ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικιλμάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΑ-
ΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ κοπτικῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικά καὶ ἐξωτε-
ρικά φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

Ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην

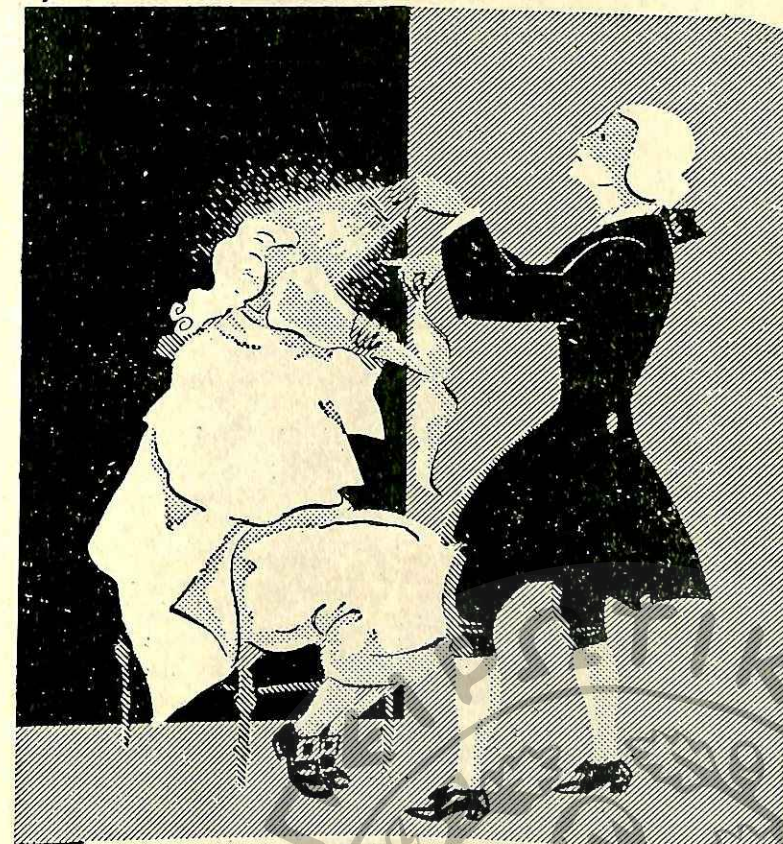
ὥραι 41)2—61)2 μ. μ.

Πλὴν τοῦ Σαββάτου

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

Ὅταν οἱ ἄνδρες
φοροῦσαν πε-
ρούαι.....

Στὴν Γαλλίαν τοῦ 18ου αἰῶνος, οἱ ἄνδρες, ὡς γνω-
στὸν, φοροῦσαν περούαι καὶ ἡ μόδα τότε ἀπαι-
τοῦσε νὰ τίς πουδρᾶρουν.
Ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὁ Οἶκος ΠΙΒΕΡ, ἰδρυθεὶς
τῷ 1774, ἐπρομήθευε τὴν πουδραν τῶν εὐγενῶν
τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ' καὶ ἐγίνε, διὰ μέσου ὅλων τῶν
ἐκτοτε ἐποχῶν, ὁ προμηθευτὴς τῆς ἐκάστοτε κομ-
ψῆς τάξεως.
Τὰ χρόνια πέρασαν. Παρακολουθῶν τὰς ἀπαιτήσεις
τοῦ καλοῦ κόσμου, προλαμβάνων αὐτὰς μάλιστα, ὁ
ΠΙΒΕΡ ἐδημιούργησε τὴν Πούδρα ΠΟΜΠΕΪΑ, προϊόν
τῆς μακροχρονίου πείρας του καὶ τῶν ἐντελῶς
νέων μεθόδων τῆς γαλλικῆς ἀρωματοποιίας. Διὰ
τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτόν, ἡ Πούδρα ΠΟΜΠΕΪΑ
κατέκτησε τὸν κόσμον ὁλοκληρῶν.

ΜΗΝΥΤΑΡ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1937) 10.271.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ

1841

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήρα	Μιτυλήνη
Αγρίνιον	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀγυιά	Ἰστιαία (Ζηροχώριον)	Ναύπλιον
Ἀθήναι:	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
Υπερμα, ὁδὸς Μητροπόλεως 9	Καβέλλα	Ξάνθη
» ἐν Καλλιθέᾳ	Καλιβρυτα	Ὁρεστιάς
» ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ	Καλάμαι	Παξοὶ
» ἐν Παγκρατίῳ	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μυτιλήνης)
Αἴγιον	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλεξανδρούπολις	Καρλόβασα (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀλμυρὸς	Καρπενήσιον	Πλωμάριον (Μυτιλήνης)
Ἀμαλιάς	Καρναὶ (Ἅγιον Ὄρος)	Πόρος
Ἀμύνταιον (Σόροβιτς)	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἀμφίκλεια	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἀμφισσα	Κέρκυρα	Πύλος
Ἄνδρος	Κιλκίς	Πύργος
Ἀργοσιόλιον	Κοζάνη	Ρεθύμνη (Κρήτης)
Ἄρτα	Κομοτινή	Σέρραι
Ἀταλάντη	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέροια	Κύθηρα	Σικωνία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδᾶς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σύρος
Διδημότειχον	Λάρισα	Τρίκαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Τρίπολις
Ἔδεσσα	Λευκάς	Φάρσαλα
Ἐλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἐλευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη	
Θήβαι		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stanboul No 17

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως με τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡῶΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.350.000